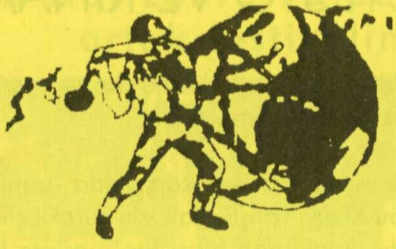

Kıbrıs'ta

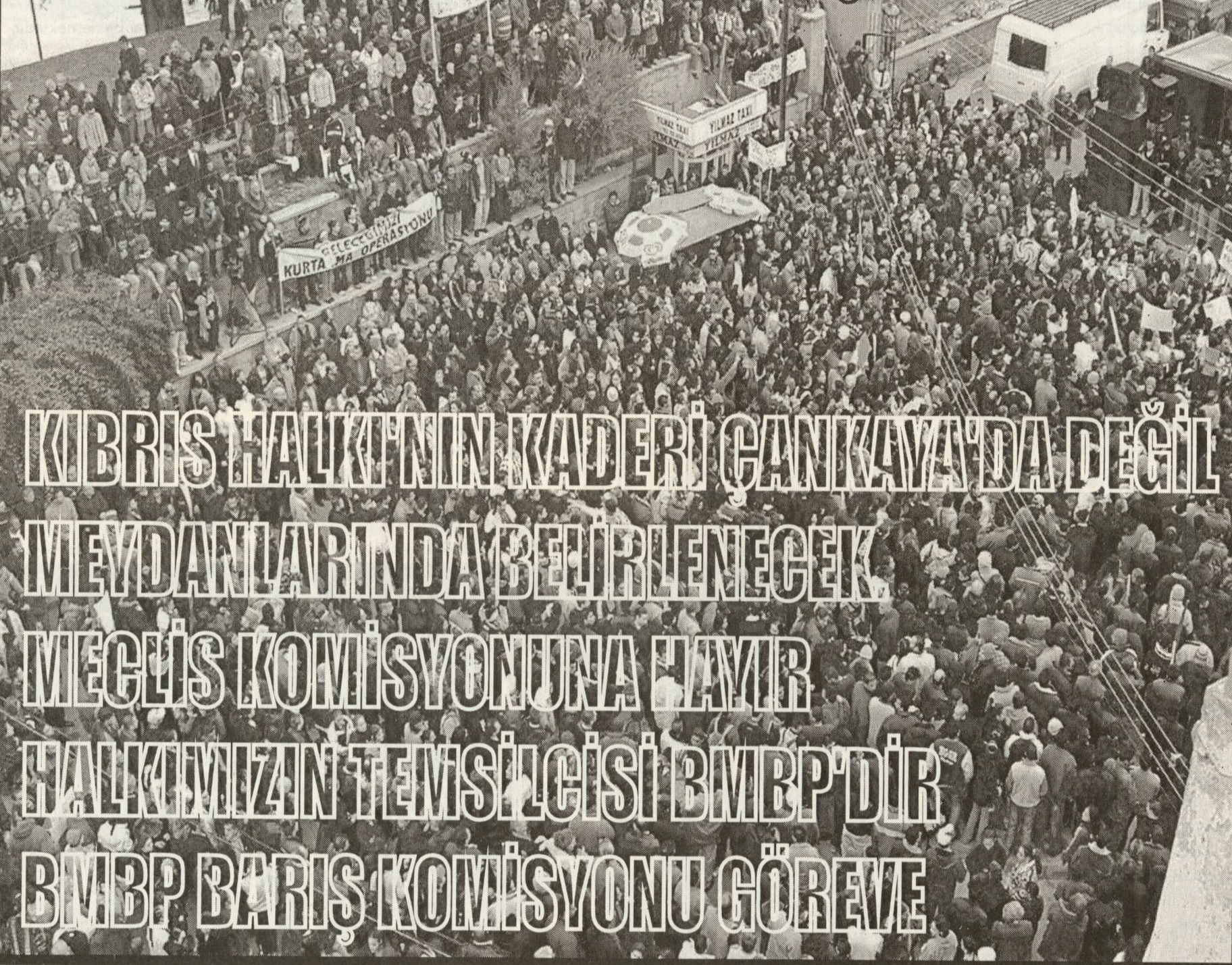

Sosyalist GERÇEK

Siyasi Gazete

OCAK 2003, Yıl 6 Sayı: 87 - Fiyatı: 500,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

İSTE HALKIN BİRLEŞİKGÜCÜ

KIBRIS HALKININ KADERİ ÇANAKKAYA'DA DEĞİL
MEYDANLARINDA BELİRLENECEK
MECLİS KOMİSYONUNA HAYIR
HALKIMIZIN TEMSİLCİSİ BMBP'DİR
BMBP BARİŞ KOMİSYONU GÖREVE

BAŞYAZI

Kıbrıs Türk halkı 26 aralık 2002 tarihinde, bir kez daha, muhalefetin çağrısına uyarak, hem de şimdiye dek Kıbrıs tarihinde ne Türkler ne de Rumlar arasında görülmemiş kalabalık bir katılımı, meydanları doldurdu. 40 bine yakın Kıbrıs'lı Türk barış için ciddi bir mücadeleye hazır olduğunu vurgulamak üzere meydandaydı.

Bu öyle toplama, sıradan ve sessiz bir kalabalık değildi. Bu kitle militan, ve öfke dolu bir kitleydi. Halkın öfkesi yıllardır kendisini aldatan, kazanılmış haklarını çiğneyen, ve Akdeniz'in ortasında Dünya'dan kopuk yaşatanlara idi. Bu öfke ABD emperyalizmine, Ankara'ya ve Denktaş rejimine karşıydı.

Kıbrıs Türk halkının 18 temmuz 2000'den bu yana yaptığı her miting Ankara'ya karşı bir başkaldırıdır. Halkımız Ankara'nın bir kurtarıcı olmadığını artık görüyor. Ankara'nın bizleri rehin olarak tuttuğunu da

biliyor.

"Rumlar AB'ye girerse biz de size sınırsız destek veririz, yatırımları artırırız, ekonominizi güçlendiririz" palavralarına buralarda hiç kimse inanmıyor artık. Nasıl olsa mal meydana! 28 yılda Güney Kıbrıs'ta milli gelir kişi başına 15 bin USD'a çıkarken, Kuzeyde de 2000 dolara geriledi.

Kıbrıs Türk halkı BMB Platformu altında toplanan muhalefetin önderliğini kabullenerek, bu önderliğe, ciddi bir mücadeleye hazır olduğunu militanca vurguladı.

Kıbrıs Türk halkı, BMBP'yi halkın temsil edildiği gerçek platform olarak görüyor. Kopenhag zirvesine kadar hiçbir renk vermeyen, varlığı ile yokluğu arasında fark olmayan KKTC meclisine güvenmiyor. Bu mecliste, halkımızın rejime duyduğu öfke ve bu rejimin yıkılması için ortaya koyduğu kararlılık ve inisiyatifini saptırmak amacıyla, Denktaş beyle birlikte çalışacak bir komisyon oluşturma kararı

alındı.

Kıbrıs Türk halkı bu komisyonun da bir oyalama ve kandırmaca olduğunu biliyor.

Kıbrıs Türk halkı CTP-TKP temsilcilerinin KKTC meclis komisyonunu reddedip, BMBP çatısı altında bir barış komisyonu oluşturmalarını talep ediyor.

Şimdi görev BMBP liderliğinde ve bu liderlik içinde ağırlık sahibi olan CTP-TKP yöneticilerinde.

Halk varlığını ortaya koydu. Mücadeleye hazır olduğunu bir kez daha kanıtladı.

Şimdi top sizde!

Ya bu halkın gerçek temsilcileri ile Dünya devletlerinin karşısına geçip; "Kıbrıs Türk halkını biz temsil ediyoruz. Denktaş yetkili değildir. Bundan böyle görüşmelere bizimle devam edeceksiniz" diyeceksiniz; ya da Kıbrıs Türk halkını rehin alan Ankara-Denktaş yönetimi ile birlikte siz de halkın karşısına geçeceksiniz. Orta yol yok.

Tercih sizin! Karar sizin! Görev sizi bekliyor.

KSP'DEN REJİMİN DESPOTİK YASAKLAMALARINA PROTESTO VE KINAMA

Halkımıza,

Bağımsızlık, özgürlük, "bu memleket bizim, biz yöneteceğiz" mücadelesinin motoru olan gençliği Partimiz yürekten selamlamaktadır. Gençlikten ve gençliğin kararlılığından korkan rejim, Ledra Palace'da organize edilen iki toplumlu etkinliği yasaklama yönüne gitmiştir. Bu engellemeler ülke gençliğini yıldırmayacaktır. Gençlik, geleceğine el koyma kararlılığını artırarak sürdürecektir. Rejimin bu despotik yasaklama anlayışını Kıbrıs Sosyalist Partisi şiddetle kınamaktadır.

Kıbrıs Türk Halkı'nın kendi geleceğine el koyma, iradesine sahip çıkma çabaları doruğa ulaşmıştır. Halkımız "artık bu rejim varlığını sürdüremez diyor.

Gelinen aşamada tüm yurtsever, ilerici ve sosyalist güçlerin ülkenin kaderine ortak el koyma sürecidir. Bu aşamada kararsızlığa, yalpalamaya yer yoktur.

Halkımız BMBP'yi önder güç olarak benimsemiştir. Şimdi BMBP'yi "irademizi ileriye taşıyacak konuma" getirmeliyiz. Halkımızın beklediği budur.

Çeşitli siyasi odakların son günlerde halkın muhalefetine dönük değerlendirmeleri sürmektedir. "halk çözüm ve AB demektir" denmektedir. Oysa halkımızın verdiği mesaj bunun çok daha ötesindedir. "28 yıl var bize dayattığınız sömür, talan ve baskı rejiminizi reddediyoruz" demektir. Halk Denktaş rejimine ve TC devletinin süre gelen politikalarına "HAYIR" demektir. İşte BMBP bu noktada doğru tespit yapıp, halkımızın kendi kendini yönetme istencine sahip çıkmalı. Sonrası konuşulur. "çözüm, vs" diye. Halkımız iradesini eline almadıktan sonra, bunu kullanmadıktan sonra, çözüme nasıl ulaşacak?

26.12.2002 tarihli halk mitinginde Dev-İş Başkanı Ali Güllü konuşmasında; "Barış gökten zembille gelmeyecek bize. Onu biz kendi ellerimizle getireceğiz ülkemize" demiştir. Şimdi işte o gün-

ler geldi. Kendi ellerimizle barışı getireceksek, ellerimizi birleştirelim.

Halkımızın iradesi karşısında paniğe giren rejim, bu öfkeyi yatıştırmak için sürekli çıkışlar aramaktadır. Bunlardan birisi de "mecliste komisyon" önerisidir. "Denktaş'la imkansız" diyen halkımıza, "biz Denktaş'a danışmanlık yapacak komisyonlarda yer alarak Denktaş'ı markaja alacağız" denirse bu büyük bir yenilgi olur. Meclis içi muhalefetin bu noktalarda rejime can simidi olacağını Parti olarak düşünmek bile istemiyoruz.

Kıbrıs Sosyalist Partisi, en kısa zamanda BMBP'yi oluşturan parti, sendika ve sivil toplum örgütlerinin oluşturacağı temsiliyet gücünün hayata geçmesini ve halk adına görevi telep etmesini beklemektedir.

Halkımız hazır. Görev doğru önderlikte.
Kıbrıs Sosyalist Partisi
Genel Sekreteri
Mehmet Süleymanoğlu

Halk Denktaş'tan İstifa CTP ve TKP'den Alternatif İstiyor...

Kamil İncirli

Memleket Bizim Platformu'nun (BMBP) düzenlediği ve BM Genel Sekreteri Kofi Annan'ın 11 Kasım'da taraflara sunduğu Plan'ın 28 Şubat'a kadar görüşülüp imzalanması talebinin yinelenmesi için yapılan miting halkımızın olağanüstü katılımı ile gerçekleştirildi.

Yıllardır yaşanan siyasi ve ekonomik belirsizlikler, dünyadan izole edilmişlik, göç ve toplumsal yok oluş süreci, halkın Kıbrıs sorununun çözüm istemlerini artırmıştır. 12 Aralık Kopenhag zirvesi öncesi büyük bir umutla varılabilecek anlaşma beklentisi içerisinde olan çevreler, zirveden anlaşma yönünde bir sonuç çıkmayınca büyük bir karamsarlık içine düşmüşlerdir. Ancak, gerek kitlelerin 13 Aralık'ta Kuşulu parktaki ve daha sonraki eylemleri, öfke ve kararlılığı, gerekse ikinci bir aşama olan 28 Şubat yeni bir yön çizilmesini doğurmuştur.

26 Aralık mitinginde göze çarpan birkaç önemli noktadan ilki daha önce BMBP'de yer almayan TKP'nin de katılımı ile platformun daha da önem kazanması oldu. Bilindiği üzere mecliste temsil edilen CTP ve TKP'nin önümüzdeki günlerde takınacakları tavır, ileriki günlerde alternatiflerin konması yönünde belirleyici olacaktır. Mitingde sık sık tekrarlanan "Denktaş istifa" ve "hain Denktaş" sloganları halkın Denktaş'ın liderliğinde bir anlaşmanın olamayacağını dile getirmesi anlamında idi. Çünkü, TKP milletvekili M. Akıncı'nın da belirttiği gibi, Denktaş K. Türk halkının değil Türkiye

Cumhuriyeti derin devletinin temsilcisidir.

Yıllardır meclis kürsüsünden çözümsüzlük çözümdür diyerek Denktaş'ın ve temsil ettiği güçlerin sözcülüğünü yapan UBP ve DP'nin çoğunlukta olduğu parlamentodan halkın sözcülüğünü yapabilecek bir heyetin - Denktaş'lı veya Denktaş'sız- çıkabileceğine inanmak herhalde gerçekçi olmaz.

Halk mevcut yönetimlere güvenmiyor ve Denktaş'la bu iş olmaz diyor. Ancak bunun alternatifi de konmak zorunda, acil pratik adımlar atıl-

mak zorundadır. Evet, kitle bu çağrıya da uyarak meydanları doldurdu. Hatta meydanlara sığmadı ve bir kez daha bu memleket bizim dedi. BMBP de aynı şeyi söyleyip bu yönde adım atacaktır mı? CTP ve TKP geminin burnunu meclisten halka doğru çevirip alarga diyebilecek mi, yoksa deniz dalgalı diye beklemeye devam mı edecek? Bunu önümüzdeki günlerde göreceğiz.....

Yeşil Hat Ledra Palace'daki CTP-EDON ortak festivaline YASAK!

Kıbrıs'lı Türk ve Rum gençlerin geçtiğimiz Pazar günü, 29.12.2002, "Yeni Yıla girerken çözüm umutlarını dile getirmek" amacıyla düzenlemek istedikleri festival, KKTC Dışişleri Bakanlığı engeline takıldı.

İki hafta önce kuzeyden CTP Gençlik Kolları ile güneyden EDON'un böylesi bir festival yapma kararı aldıklarını, festivalin Yeşil Hat üzerindeki Ledra Palace otelinde yapılmasının kararlaştırıldığını anlatan CTP Gençlik Kolları Başkanı Derviş Aygün, "Bu konuda Birleşmiş Milletler'den gerekli izinler de alınmıştı" dedi. Aygün, KKTC Dışişleri Bakanlığı'na da ara

bölgedeki Ledra Palace Otelinde gerçekleştirilmeyi tasarladıkları festival için "geçiş izni başvurusu" yaptıklarını ancak bakanlığın "hiçbir gerekçe göstermeksizin festivale izin verilmeyeceğini" Çarşamba günü duyurduğunu belirtti.

"İzin verilmemesinin gerekçesi de açıklanmadı" dedi.

EDON ise kararsızlandığı üzre, geçtiğimiz Pazar günü Eleftheria meydanında toplanarak sınırdaki Ledra Palace barikatına dek kitlesel bir yürüyüş yaptı ve festivale Türk makamlarının yasak getirmesini protesto etti.

İngiltere Gündemi

AB tartışmaları ve boş beklentiler

Arif Bektaş / 25. 12. 2002 / Londra

Bir Avrupa Birliği (AB) tartışmasıdır gidiyor. AB yanlıları, bütün umutlarını, hatta yatırımlarını bile AB'ye girmeye bağlamış sonuç bekliyor. Gerek Türkiye'de gerekse Kıbrıs'ta, AB konusunda sürdürülen tartışmalardan sonra en sıcak tartışmaların yaşandığı üçüncü ülke İngiltere'dir. Bu ülkede 100 bine yakın Türkiyeli ve 400 bine yakın da Kıbrıslı (Türk ve Rum) yaşıyor. Yıllardır İngiltere'de yaşamalarına rağmen, ülkelerine hala bağlı oldukları ve yaşanan gelişmeler karşısında şu veya bu şekilde duyarlı oldukları bir gerçek.

Fakat bu bağlılık, ülkelerinden çeşitli sorunlardan dolayı kopup gelen insanların tercihinden çok, Türkiye ve Kıbrıs'taki hükümet ve sermaye kesimlerinin bilinçli bir çalışmasının sonucudur. Bu faaliyetin bir sonucu olarak bugün, AB lobisi de hızlandırılarak sürdürülüyor. Türkiye ve Kıbrıs'taki burjuva çevrelerin doğrudan bağlantılı olduğu kimi kurum ve kuruluşlar AB'ye kilitlenmiş durumda. Bu kurumlar, her türlü lobi çalışmasının başında yer alıyorlar ve toplumları hükümetlerin politikası doğrultusunda etkileme yolunda.

Birçok yerel gazete dahil, dernek, lokal, federasyon ya da birçok okulda kurulan öğrenci birlikleri, futbol takımları bu lobi çalışmasında şu veya bu şekilde yer alıyor. Kuzey Kıbrıs'ta ve Türkiye'deki yönetimden rahatsız olan birçok çevre de bu rüzgarın savurdıkları arasında. Yeri geldiğinde, esip kükreyen sözde ilerici, devrimci çevreler, AB sözkonusu olunca boynu bükük bir şekilde "AB tek çözüm" diyor. Ezilerek bunu ifade etmelerinin de bir çözümsüzlük belirtisi olduğu açıktır.

AB'nin yararları ya da zararları konulu tartışmalar halk arasında sürüp gidiyor. "Demokrasi" var deniyor AB'de. Bunu hararetle tartışan ve savunan kimi "ilerici" çevreler, "Kelle vergisi" kararından sonra Londra sokaklarında İngiliz polislerinin tavrını görmedi galiba. Şavaş karşıtı gösterilerde polis jopu da yemediler. "Monarşi istemiyoruz" diyerek sokakları dolduran gençlerin polis tarafından önce öldürülmesi dövülmesine daha sonra cezaevine atılmasına da tanık olmadılar. Kamu alanlarının özelleştir-

ilmesine karşı çıktıkları için işten atılan işçiler arasında da değillerdi. Grev kararı alan işçileri tehdit eden hükümetleri de görmediler. İşçilerin, kirasını dahi ödeyemeyecek duruma geldiği, 60 bin kişinin sokaklarda yaşadığı İngiltere'de yaşamıyorlarmış gibi AB'yi her şeyin çözümü gören çevreler, emekçilere de AB'nin gelecek aydınlık günlerinin garantisi olduğu propagandasını yapıyorlar. Kendi halkına böyle davranan bir AB ülkesinin, Türkiye ya da başka bir ülkedeki sorunların çözümü için ne yapması beklenebilir? Demokrasi getirecekler? Hangi demokrasi? Kime demokrasi? Sermayenin istediği gibi rahat dolaşacağı ve her türlü sömürü olanağı bulacağı bir demokrasi mi bekleniyor?

Irak'a saldırı kapıdayken, AB'nin niyetini anlamak zor olmasa gerek. Emperyalistler, dünyayı yeniden paylaşmak ve daha fazla pay kapmak için haydutlaşırlar ve bunun içinde AB ülkeleri de mümkün olan en büyük payı kapmayı hedeflerken, AB'ye girmenin, emperyalistlerin bir oyunundan başka bir şey olmadığı ve emekçilere hiçbir şey kazandırmadığı gibi, daha fazla sömürü ve baskıya ülke kapılarını açacağı görülmelidir. Amerika'nın, AB içine daha fazla "müttefik" yerleştirmek amacıyla Türkiye'nin tarih alması için devreye girmesi boşuna değildir. "Silah denetçileri"nin istediği gibi at koştuğu Irak'ta, aslında saldırı için bir gerekçe yokken, ABD ve İngiltere'nin hala saldırı hazırlıkları yapması, saldırının tek sebebinin petrol ve hakimiyet olduğunu daha da açığa çıkarıyor.

Sözün kısası, AB Türkiye ya da Kıbrıs'ı üyeliğe alsan bile, bunun emekçiye, sıradan halka getireceği bir kazanım olmayacak, AB içerisindeki hakim sermaye çevrelerinin çıkarları hesaba katılacaktır.

Asıl mesele, AB ya da diğer emperyalistlerin ne yapmak istediklerini anlamakta ve doğru analiz etmekte yatıyor. Eğer, doğru analiz ve tespit edilirse, AB'ye girmenin bize bir şey kazandırmayacağı, tersine bizden daha da götüreceği anlaşılabilir. Doğru yaklaşım ise, halkların anti-emperyalist, bağımsız, demokratik bir sistem talebini yükseltmektir.

Gancelli

evren MANER

Hangi kapıyı çalıyoruz?

Kendimize karşı dürüst olalım...

AB'li kapitalistlerin, "bak Kıbrıs'ın kuzeyi bizi istiyor" demelerini de unutalım...

Çok basit bir soru soralım...

Bu kadar eylemin, grevin ve de yürüyüşün ardından...

Sokaklara dökülmenin sonucunda...

Ya 28 Şubat'ta yine birşey çıkmazsa?

O zaman kabak kimin başına patalayacak?

Şamarı yine kim yeyecek?

Barış ve AB üyeliği suya düşerse...

Ortada kim kalacak?

KSG olarak biz mi?

Emperyalizme karşı savaşmanın önünde gelen yollarında biri; onu tanımak ve de ona karşı çelik bir duvar olan ülkenin üreticisini örgütlemek ve bölge halkları ile enternasyonal dayanışmasını sağlamaktır...

Ülkenin gerçek sahiplerini bir cephede toplamaktır...

Biz bunu yaptık mı?

Bakın UHH'ne diyor...

-Kandırılan ve tehdit edilerek eylemlere getirilen gençler!!!

Bu KKTC kavramına bir açıklama getirmenin tam yeridir bence...

KKTC nedir, nasıl kuruldu ve aslında kim kandırıldı?

Zararı kim gördü?

Denktaş ve de şürekası olmasa gerek...

Güney- Kuzey arasında mafya, kara ticaret yollarını oluşturanlar da olmasa gerek...

Kandırılan Türkiye ve Kıbrıs halklarıdır...

Tehdit edilen de bölge halklarıdır...

TC'li iş adamları, Kuzeyde diktatörlük anlaşılmaya hayır, bölünmüşlüğü devam dediğinde ilk olarak medyayı kullanırlar...

TC medyası KKTC'nin kuruluşunun anlamsızlığı ve de Erdoğan'ın deyimiyle "taşınma su ile yürütülen" oligarşi sistemine saldırmayı sistematik bir propaganda savaşına yaymış durumdadır...

Bana göre kuzeyde TC imparatorluğu kurulmuştur...

Finans oligarşisinin bir acentliği kurulmuştur...

Bence, ezici bir askeri güce sahip olan ve bu gücü diğer devletlerin davranışlarını etkilemek için kullanan siyasal varlığa bal gibi imparatorluk adı verilir...

Bundan sonra ne mi olur?

28 Şubat'tan sonra bir anlaşma olmazsa...

Doğu Almanya modeli otursa, ne mi olur?

Türkiye eğer İngiliz emperyalizminin biraz olsun ders almışsa söyle yapar...

-Kendi aramızda, yasalara uyarız. Ama balta girmemiş ormanda mücadele ederken, orman kanuna göre davranmalıyız çerçevesinde hareket eder...

Yani bütün çatlak sesleri kırmak için...

Sırtını döner ve kendi kurallarına göre oynar...

Bunun da adı, "insan hakları ve evrensel değerler açısından kabul

edilebilir yeni bir temizlik şeklidir...

Miloseviç'ten fazla Afganistan'da adam öldürülmesinde onayı veren Almanya sosyal demokratları mı buna karşı çıkacak?

Yoksa Amerika mı?

Oyunun kuralları açıktır...

Biz hep sorduk...

Bu adamlar neden çözmek istesinler...

Türkiye kuzeyi neden versin?

Yıllarca parlamentoda TC'nin kurduğu yasa dışı düzende koltuk kavgası için canını dişine takan CTP ve diğerleri 28 Şubat'tan sonra ne yapar sizce?

Pazarlık öncesi her zaman bir karışıklık vardır...

Yoğun iç çelişkiler vardır...

Bir madde şekil değiştirirken, başka bir enerji biçimine geçerken iç çelişkiler her zaman artar...

Lenin, hayat karşıtların savaşımıdır der...

Ve ekler, bu karşıt unsurları beklemek değil, kontrol altına alıp doğru noktaya götürmek devrimcilerin görevidir der...

Biz ada halklarının yararına iç çelişkileri doğru noktalara mı kanalize ediyoruz?

Bütün mesele budur...

Halkın kurtuluşuna yönelik doğru bir cepheye kitleleri kanalize etmemek...

Onları öndersiz bırakmak...

AB şiarı ile sokaklara dökmek...

Bağımsız bir Kıbrıs mücadelesinden arındırmak...

Maddenin değişimindeki iç faktörleri yanlış kanalize ederek, farklı bir ürün elde etmekten başka birşey değildir...

Bu da, bizim değil, dış etkenlerin, yani emperyalizmin kucağında şekillenmedir...

Yanlış kapıyı çalıyoruz...

Kurtuluşun AB'de olduğunu Avrupa halkına sormadan...

Avrupa işçisine danışmadan...

Kendi örgütlü gücümüzü de aynı paralelde oluşturmamak...

Bu elde ettiğimiz gücü kaybetmemize sebebiyet verecektir...

Bunun sonu moral bozukluğu ve de göz yaşısıdır...

KSG bunun sorumluluğunu taşımadığını şimdiden belirtir...

Çünkü biz inanıyoruz ki halkın örgütlü gücü olmadan...

Birleşik Cephe hükümeti kurulmadan...

Dış güçlerin çıkarları her zaman iç dinamikleri yönlendirecek...

Ve de onları yanlış kanala sürükleyecektir...

Soru şu...

Hangi kapıyı çalıyoruz?

Brüksel'in mi?

Yoksa Kıbrıs halkının, üreticinin mi?

Herşey Anti Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti iktidarına bağımsızlık şiarı ile yürüyen Kıbrıs halkı için...

LEFKE VE YENİERENKÖY BELEDİYELERİNDE ÇALIŞANLARIN HAKLARI GASPEDİLİYOR

(KSG ÖZEL) Gazetemizin Ağustos 2002 tarihli 76. sayısında yayınladığımız bir haberde Kuzey Kıbrıs'ın bazı beldelerinde yerel yönetimlerin şeffaf olmadığını, çalışanların sosyal menfaatlerinin ödenmediğini, bu yüzden birçok çalışanın sosyal sigorta ve ihtiyat sandığı hizmetlerinden mahrum bırakıldığını ve buna ek olarak büyük maddi kayıp içinde olduğunu duyurmuş ve işleri bakanlığı ile belediyeler birliğine şu soruları sormuştuk.

"İşçilerin sosyal sigorta, ihtiyat sandığı ve gelir vergisi ödeneklerini yatırmayan belediyeler hangileridir?"

"Bunların borçları ne kadardır?"

"İşçilerin kaybı hesaplandı mı?"

"Hangi belediye başkanları bu ödenekleri yatırmadıkları halde tekrar seçildi?"

Maalesef konuya muhatap olan hiçbir merciden sorularımıza yanıt gelmedi.

Gazetemiz konunun takipçisi olacağına dair çalışanlara ve halkımıza söz vermiştir.

Bu nedenle yetkili makamlardan hiçbir sorumuza yanıt alamayınca mağdur olan yerel yönetimlerde çalışan işçilerin büyük çoğunluğunu temsil eden BES (Belediye Emekçileri Sendikası) başkanı Sn Tahir Hoca'dan bilgi istedik. Tahir Hoca ellerindeki en iyi bilgiye dayanarak gazetemize şu bilgileri verdi;

1.Lefke Belediyesi, Çalışanlarının sosyal sigorta yatırımlarını Aralık 1997'den beri ödemiyor. Borcun esasını oluşturan miktar 600milyar TL civarında. Ancak gecikme cezaları ve faizleri ile birlikte toplam borç 2 trilyon lirayı geçiyor.

Lefke Belediye (LB)'si çalışanlarının ihtiyat sandığı yatırımlarını da ödemiyor.

LB'nin ihtiyat sandığına borcu;

Ocak 93'ten Kasım 94'e =

581milyon TL,

Aralık 94'ten Eylül 97'ye=12 milyar 319milyon TL

1/10/1997'den

31/12/2001'e=386 milyar 165milyon TL (ayrıca 1991 ve 1992 yıllarına ait eksik ödemelerin olduğu bilinmektedir)

Görüldüğü gibi Lefke Belediyesi'nin İhtiyat Sandığı'na ait borçları gecikme cezaları ve faizleri ile birlikte düşünüldüğü zaman trilyonun üzerine çıkar.

Yıllardır çalışanlarının en temel haklarını ödemeyen ve onları her türlü sosyal ve sağlık hizmetinden mahrum bırakan Lefke Belediye Başkanı Mehmet Zafer derhal açığa alınıp hakkında soruşturma yapıla-

cağına, tam tersine bir dönem daha UBP adayı olarak halkın karşısına çıkmış ve ne yazık ki yeniden seçilmiştir.

Lefke Belediyesi'nin sosyal sigortalar dairesine olan borçlarına karşılık, aleyhinde Av.Özgün Öykün vasıtasıyla dava açan sosyal sigortalar dairesi alacaklarının tahsili için KKTC mahkemelerinden hüküm almasına rağmen, 'gizli' bir güç bu hükmün icra edilmesini engellemektedir.

Kıbrıs'ın Kuzey'inde mahkeme kararlarının bile üzerinde duran bu gizli güç veya güçler kimlerdir? Bir hukuk devletinde mahkeme kararlarına uyulmaması mümkün mü? Ama KKTC burjuva hukukun bile gerçekte yürürlükte olmadığını gösteren bir ülke tablosu çizdiğinden uygulamalar halkımız arasında hayret uyandırmamıştır. Böylesi keyfi tutumlar karşısında Kuzey Kıbrıs'ın emekçileri rejime karşı öfke duymaktadırlar.

2.Yenierenköy Belediyesi: İhtiyat sandığı ve sosyal sigorta ödeneklerini 6 yıldır yatırmayan Yenierenköy Belediyesi, Temmuz 2002'den beri sosyal sigorta ödeneklerini yatırmaya başlamıştır. Ancak bu yeterli değildir. Çünkü bu beldenin de borcu, ceza ve faizleriyle birlikte 1 trilyon Türk Lira'sına ulaşmıştır.

Burada da durum mahkemeye intikal etmiş durumdadır. Ancak mahkeme kararlarının sonuç olarak işlerliği sağlayamadığı Lefke belediyesi örneğinde görülmüştür.

Bu iki belediye dışında Dikmen belediyesi ile Yeniboğaziçi belediyeleri de çalışanlarının sosyal sigorta ve ihtiyat sandığı ödemelerini aksatmaktadırlar. Ancak Lefke ve Yenierenköy'e göre bunların borçları henüz ödenebilir boyutlardadır. Bu beldelerin yöneticilerini, çalışanlarının haklarına saygılı olmaya ve iş isten geçmeden borçlarını derhal ödemeye davet ediyoruz.

KSG olarak, KKTC makamlarını bu yazıyı bir suç duyurusu olarak kabul ederek, belediye çalışanlarının haklarını korumaya, bu konuda alınmış mahkeme kararlarını derhal uygulamaya ve usulsüzlüklere maruz kalan belediyelerde sorumlu yöneticiler hakkında derhal yasal işlem başlatmaya çağırıyoruz.

Parka

EMPERYALİST SAVAŞA HAYIR!

Amerikan emperyalizmi yeni planlar peşinde...

Irak'a çok yakın bir zamanda saldıracak...

Nedeni de neymiş? Irak'ta bulunan kitle imha silahlarının, nükleer silahların varlığı...

ABD eğer kimyasal silah sahibi ülkelere saldırmayı barış, güvenlik adına kendinde bir hak olarak görüyorsa, önce kendinden başlasın...

Çünkü ABD, Irak'ta bulunduğu söylenen kimyasal silahların on katına sahiptir...

İkinci Paylaşım Savaşında Hiroşima ve Nagasaki'ye atom bombası atarak, kimyasal silah kullanarak yüzbinlerce kişiyi öldüren ve bir milyona yakın insanı sakat bırakan, hala daha o bombalamadan etkilenen insanların, çocukların sakat doğmasına sebebiyet veren, Vietnam'da zehirler ve yakıcı gazlar kullanan, sivil halk üzerine napalm bombaları savurarak savaş ve insanlık suçu işleyen ABD mi barış ve güvenlik için dünyayı koruyacak?

Vietnam savaşında vücudu yanıklar içinde çırılçıplak ve dehşet içinde yollarda koşan küçük kız çocuğunun görüntüsü geliyor aklıma...

Amerikan barbarlığı mı "barış", özgürlük", "demokrasi", "can güvenliği" sağlayacak?

Hadi ordan!

x x x

Kıbrıs'ı Ortadoğudan bağımsız tutamayız. Ortadoğu üzerinde oynanan emperyalist oyunlar, Kıbrıs üzerinde de oynanmaktadır. Sorunu, enternasyonalist bir anlayışla ele almalıyız. Kendine

devrimci, yurtsever, demokrat diyen, en azından hümanist diyen insanlar olarak, gerçekleştirecek emperyalist savaşa karşı suskun kalmamız, bu barbarlığa, bu vahşiliğe, ölecek binlerce suçsuz insanın, çocuğun taşınamaz sorumluluğuna ortak olmaktır.

x x x

Emperyalizm can çekiyor...

Geberen emperyalizm, sağa sola savaş açıyor...

Başka türlü rahatlayamıyor çünkü...yakında göreceğiz, İran'a, Kuzey Kore'ye de saldıracak...

x x x

Ercan havaalanı "tadilatla"...

Ve ABD'nin ve AB'nin emperyalist savaşı sona erene kadar da "tadilatla" kalacak...Bu benim varsayımım...

Adamızdan kalkan uçaklar, masum Irak halkının üzerine bomba yağdırarak...

Emperyalizme karşı kesin bir duruş sergileyemsek, ölecek binlerce insanın, üstelik bir avuç toprak uğruna, stratejik hedefler uğruna, emperyalist amaçlar uğruna adamızdan kalkacak uçakların binlerce insanı öldürmesinin lekesini tarih boyunca omuzlarımızda taşıyacağız.

Barışı sadece kendisi için isteyenler, yanılmaktadırlar...

Barış, tüm insanlık içindir. Bana dokunmayan yılan bin yaşasın mantığı, oportünist bir mantıktır. Başkasının sırtında şaklayan kırbaç acısını, kendinde hissetmektir insan olmak... Kardeş Irak halkı için, emperyalist kuduzlara karşı bir duruş sergilemek, şu süreçte elzemdir.

Bu halkın gerçek temsilcisi olması gerektiğine inandığımız BMBP, bu konuda derhal harekete geçmelidir. İnsanlık onuru için, bu pislik savaşa karşı üzerimize düşeni yapmalıyız. Yoksa, tarih bizi mahkum edecektir.

x x x

O, barışın, refahın temsilcisi olduğu iddia edilen AB de bu savaşın içindedir...

Hem de tüm gücüyle...

Boşuna AB emperyalisttir demiyoruz...

"Yoldaşların" bizi dinazorlukla suçladığını duyar gibiyiz...

Avrupa Birleşik Devletleri de mütefiki Amerika Birleşik Devletleri gibi bu savaşın içindedir.

Biz yine de çağırımızı yineleyelim...

Gelin, emperyalizme karşı, savaşa karşı bir duruş sergileyelim...

BMBPye bu konuda çok büyük görev düşüyor...

Savaşa karşı barış, sömürüye karşı savaş şiarını gerçekleştirmek elimizdedir...

Alanları tekrar dolduralım...

Emperyalistlerin kudurgunluğuna karşı çıkalım...

Bu bizim elimizde...

ANLAŞMA SONRASI SİYASET?

Biz KSG olarak bugünlerde bile anlaşmanın o kadar kolay ve garantili olduğu kanısında değiliz. Kıbrıs üzerine olacak bir anlaşmanın Türkiye-Kürdistan ve Irak konusunda ABD-İngiltere ittifakı ile AB arasındaki, bu arada Rusya arasındaki, güç ve çıkar dengeleri ile doğrudan ilişkili olduğu, bu güçlerin Kıbrıs'tan önce Türkiye-Kürdistan ve Irak konularında, bu arada Kafkasya konularında anlaşmaları gerektiği, Kıbrıs üzerine anlaşmanın bu konularda anlaşmalara bağlı olduğu kanısındayız. Anlaşma olsa bile, ve bu 30 Mart 2003'de referandumla onaylansa bile, bu anlaşmanın pratikte uygulanmasının pek çok zorluklara gebe olduğu, ve bu zorlukların başında ABD-İngiltere ittifakıyla AB ve Rusya arasındaki bölgesel çıkarlar geldiğini düşünüyoruz. Bu çıkar çatışmalarının ve bu çıkar çatışmalarının uzlaştırılıp uzlaştırılamıyacağı anlaşmanın yapılması ve uygulanmasını belirleyecektir.

Kuzey İrlanda'da anlaşma yapıldı. Filistin'de anlaşma yapıldı. Kıbrıs'ta da yapılabilir. Ya uygulama? Açık ki Kıbrıs bir Filistin değildir. Ama Kıbrıs ile Kuzey İrlanda arasında benzerlikler oldukça güçlüdür. Tüm bu anlaşmaların pratik uygulamalarından bizim çıkardığımız sonuç şudur. Anlaşma olsa bile uygulama otomatikman takip etmez. Burjuva dünyada, ülkedeki çıkar çatışmaları, bir de Kıbrıs gibi bir adada fazlasıyla mevcut yabancı güçlerin çıkar çatışmalarının dengelenmesi o kadar kolay bir olay değildir. Bu çıkar çatışmaları anlaşma ile sonuçlanmaz. Anlaşma ile yeni bir içerik kazanarak sürer. Son belirleyici olan, güç dengeleridir.

Kıbrıs'ta anlaşma olursa, esas sorun anlaşma sonrası başlayacaktır. Türkiye'den gelen Türk-Kürt göçmenlerin geri gönderilmesi; Güney'deki vatandaşların Kuzey'den devralınan yörelere taşınması, Kuzey'deki vatandaşların bu alanları boşaltması ve Kuzey'de yeni yörelere yerleştirilmesi, Türk ve Yunan silahlı güçlerinin bir kısmının adayı terk etmeye başlaması, onların, bilhassa Türk silahlı güçlerinin üslerine vatandaşların yerleştirilmesi, bu amaçla yeni yerleşim birimlerinin inşası. Tüm bunlar uygulanacaksa, tüm bunların zamana ihtiyacı olacaktır. Tüm bunların uygulanmasının vatandaşlar saflarında yaratacağı haklı tedirginlik, yaşamlarından bezginlik ve de burjuvazinin kışkırtmasıyla bireysel mülkiyet hisleri üzerinde kolayca yükselecek olan burjuva milli düşmanlıklar... Tüm bunlar yetmezmiş gibi bu dönem sürecinde anlaşmaya imza koyan, onları garantileyen güçler arasında ortaya çıkan çıkar çatışmaları, bu çatışmaları çözme aracı olarak Kıbrıs'ta katliamlara varan burjuva-emperyalist oyunlar... Bunlar anlaşma sonrası acele tarafından sosyalizme ilerlemek isteyen yoldaşların burjuvazinin dünyasında işlerin sınıf mücadelesi olmadan, insanca halledilebileceğine fazla güvenmelerinin ürünü olduğunu gösteriyor bizlere.

Tabii ki KSG olarak burjuvalar arası bir savaş yerine, burjuvalar arası bir anlaşmayı tercih ederiz. Bu anlaşmanın uygulanması döneminde pek çok emekçinin hayatı alt üst olacaksa da, bunun bir savaştan iyi olduğunu biliriz. En kötü anlaşmayı bile savaşa tercih eder ve de destekleriz-AEBC Hükümeti kurma imkanımız olmadığı, bunun ihtimal olarak bile mevcut olmadığı şartlarda tavrımız böyledir. Bu anlaşmanın uygulanışında, kötü olan şartların en iyi olması için elimizden geleni yapar, bu zor gün-

lerde işçi-emekçi-yurtsever kesimlere, vatan-daşlara yardımcı olmaya çalışırız. Onlar saflarında burjuva düşmanlıkların önlenmesini, onların yeni şartlara en iyi bir şekilde hazırlanmasını elde etmek için çabalarız. Ama bu süreç başladığında, bunun ortaya çıkaracağı pislikleri kendi başımıza ve de AEBC Hükümeti siyasetinin yaygınlaştırılması sayesinde elde edilecek siyasi şartlar dışında durdurabileceğimiz, ve hatta ve hatta en pis ve rezil yönlerini törpüleyebileceğimiz iddiasında bile olmayacağız. Tabii ki çabalayacağız. Bu yönde yapacağımız propaganda ve ajitasyonun temelini şunlar oluşturacaktır: Dün burjuva-emperyalist oyunların sonucu olarak birimize karşı savaştık. Bugün buna müsaade etmiyelim. Bu yeni burjuva-emperyalist oyunu onlarla birlikte oynamak zorundayız. Bu oyunu oynayalım. Bu oyunu oynarken katıyetle Rum-Türk düşmanlığına, Kıbrıs'lı-Türkiye'li düşmanlığına müsaade etmeyelim. Bizi birbirimize karşı kışkırtmalarına müsaade etmeyelim. AEBC Hükümetini kurup burjuvaların iktidarına, emperyalistlerin iktidarına son veremediğimiz bu günlerde, burjuvaların, emperyalistlerin anlaşmalarına uymak zorundayız. Bu anlaşmalara, bu anlaşmanın saflarımızda yol açtığı zorluklara karşı kendi aramızda düşmanlıklar yaratılmasına müsaade etmeyelim. Burjuvaların, emperyalistlerin bu anlaşmalarının saflarımızda yarattığı zorlukları en aza indirmeye gayret ederken, bu zorlukları tamamen yok etmemizin imkansızlığını görelim. Dışımızı sıkalım. Birbirimize karşı değil, burjuva-emperyalistlere karşı kinimizi bileyelim. Kendi aralarında yaptıkları bu anlaşmanın uygulanmamasının sebebi olarak bizi gösteremesinler. Anlaşmanın uygulanması sırasındaki zorlukların sebebi olarak bizi gösteremesinler. Ve asla ve asla, bizi birbirimize düşüremesinler.

Bu dönemde, anlaşma olursa, tazminatlar konusunda burjuva-emperyalist baylarımız her zaman olduğu gibi kendi çıkarlarını garanti altına almanın yollarını bulacaklardır. Buna bir itirazımız yoktur. Kendi saflarında ne yapacaklarsa yapsınlar. Gel gelelim, bu tazminat olayında esas cefayı çekecek olan küçük mülk sahibi ve de mülksüz vatandaşlarımızın tazminat olayında, onların aleyhine kendi ceplerini şişirmelerine müsaade edilmemelidir. Anlaşma olursa birincil ve acil görev sosyalizm hazırlığı yapmak değil, vatandaşlar saflarında milli düşmanlıkları önlemenin yanında, tazminat olayında burjuvazi-emperyalistler aleyhine, vatandaşların çoğunluğunun çıkarına sonuçlar elde etmektir. Türkiye'li göçmenlerde dahil olmak üzere! Bu dönem aynı zamanda AEBC Hükümetinin propagandası dönemi olacaktır. Onun gerekliliğinin iyice anlaşıldığı bir dönem olacaktır.

Anlaşma olacak, herşey süt liman olacak, her şey barışçıl ve düzgün ve de mücadele gerektirmez olacak, güzel güzel ve barışçıl olarak Avrupa işçileriyle birlikte sosyalizm lafazanlığı edilecek türü saçmalıklara karşı hem devrimciler hem de vatandaşlar hazırlanmalıdır. Anlaşma olursa kavga kızıyacak. Zorluklar yeni ve acil şekiller olarak vatandaşlarımızın karşısına çıkacak. Anlaşma olursa tüm devrimciler vatandaşlarla birlikte bu anlaşmanın onlar saflarında yaratacağı zorluklarda onlarla birlikte olmanın ve onların zorluklarını asgariye indirmenin yollarını bulmalıdırlar. Onlar saflarında milli-dini düşmanlıkların yeşertilmesini önlemelidirler. AEBC Hükümeti propagandasını yoğunlaştırmalıdırlar!

Londra Mektubu

Burjuva Diplomasisi

12 Aralık Kopenhag Zirvesi'nden ümit bekleyen Kıbrıs'lı Türk halkı büyük bir hayal kırıklığına uğradı. Rejim temsilcisi Denktaş'tan ümit beklemeyi kitlelere vaad eden CTP, kitlelerin kabaran öfkesine karşı kayıtsız kalamazdı. BMBP'nun taleplerine uymak zorunda kaldı ve 26 Aralık'taki onbinlerin katılımı ile görkemli eylem başarılı oldu.

Ancak, rejim bu eyleme karşı duyarsız kalmayacaktır. Kitlelerin Barış için artan kızkınlığını yatıştırmak için harekete geçti bile...

K. Marx'ın çok iyi bilinen bir deyişi vardır: "Tarih tekrardan ibarettir. Birinci kez trajik, ikinci kez komik olur".

Burjuvazi kitlelerin barış arzularının arttığı durumlarda görüşlere oturarak zamana oynamakta, kitlelerin hareketini sol görünüp sağ vuran partilerle beraber pasifize etmeye daha önce de girişmiş ve başarılı da olmuştur. Bu kitleler için trajik bir durum idi. Ancak bugün kabaran bu kitle hareketini pasifize etmeye kalkışmasını engellemek ve bu harekete doğru önderlik etmek için enerjimizi on katı artırmamız gerekir.

Rejim yine zamana oynamaya başladı.

29 Aralık basın toplantısında Denktaş barıştan yana olduğunu ancak görüşmeler için zaman sınırlaması konmasına feryat ediyor. 'Bu işler zaman alır' diyor Sn. Denktaş.

Neden?

Dünya emperyalizmi bir ekonomik durgunluk yaşarken Ortadoğu'da ve özellikle de Irak konusunda savaşa hazırlanıyor. Başını ABD ve İngiliz emperyalizminin çektiği savaş hazırlıkları, Türkiye'nin stratejik rolünü artırdı. Bu meyanda Türkiye'nin Kıbrıs politikasına ses çıkarmama ABD ve İngiliz emperyalizminin işine yaramaktadır. Ne de olsa olası bir savaşta Kıbrıs'a ihtiyaç duyulabilir.

Ancak, Türkiye içinde AB'ye girmek isteyenler ve hızlı bir şekilde AB ile ilişkilerini iyileştirmek isteyenlerle buna karşı çıkanlar arasında bir mücadele devam etmektedir. UHH'nın Volkan gazetesinde 'Muhtıra niteliğinde' yayınlanan ve birçok emekli generallerin isimlerinin olması, diğer yandan T. Erdoğan'ın '28 Şubat'a kadar anlaşma olabilir' şeklindeki açıklamaları TC rejiminin bu konudaki durumunu sergilemektedir.

Zamana oynama ve Kıbrıs'ı AB'ye girene kadar pazarlık olarak elinde tutmak isteyenlerle, AB ile olan ilişkilerini düzeltmek isteyen TC hakim sınıflarının uluslararası dengelerin Ortadoğu'da nasıl değişeceğine bağlı olarak zamana oynamak istemeleri onların Kıbrıs halkını dikkate almadıklarını göstermektedir.

Böyle bir konjektörde kitlelere burjuvazinin bu sahtekarlığını, geçmişte oynadıkları oyunları anlatmak ve kitle hareketini solda birlik olarak ilerletmek ve kitlelerin temsilciliğini BMBP olarak üstlenmek acil bir görev olarak önümüzde durmaktadır.

Barış için rejime karşı mücadele verirken, bu mücadeleyi anti-emperyalist bir mücadeleye dönüştürmek önümüzde önemli bir görev olarak durmaktadır.

Herşey Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti İçin!

Kıbrıs son bir haftadır BMBP'nun organize ettiği eylemlerle doluydu. İki binden fazla kişinin katıldığı Güzelyurt Mitingi, Girne'de Barış için açlık grevi ve 26 Aralık'ta Lefkoşa İnönü Meydanı'nda otuz binden fazla kitlenin katılımı ile gerçekleştirilen Barış Mitingi 29 yıldır uyutulan kitlelerin kızgınlığını sergiledi.

BMBP etrafında örgütlenen sendikalar ve siyasi partiler, 26 Aralık Mitingi'ni basın açıklamaları, sözlü propaganda ve bildiriler ile kitlelere ulaştırdılar. Her sendika ve kuruluş, değişik yerlerde toplanarak değişik kollardan meclis ve Denktaş'ın sarayının yanından geçerek alana geldiler.

26 Aralık'ta Kitleler Haykırdı: Den

Miting alanında Türk-Sen başkanı Önder Konuoğlu sunuculuk yaparak kitleleri coşturdu. Rejim yöneticilerine ve onu ayakta tutan bir avuç taraftarların para yiyici olduklarını bu rejimin değişmek zorunda olduğunu dile getirdi. Miting alanında Dev-İş başkanı Gulle, TKP'den Akıncı ve CTP'den Ferdi Soyer konuşmalar yaparak barıştan yana olmayanların zavallı tavırlarını dile getirdiler.

Mitingde ayrıca SOS müzik grubu şarkıları ile kitleleri coşturdu. Ça-Bella partizan şarkısıyla coşan kitleler SOS grubuna eşlik etti. SOS grubu ayrıca Türkiye ve Kıbrıs'ta meşhur olan bir şarkının sözlerini değiştirerek ülkenin durumunu 'Kıbrıs Mapushane/İçinde ben mahkum/Yeşil Hat Parmaklık/ Beybabam gardiyan olmuş' nakaratı ile kitlelerin sokaklarda, dükkanlarda, kahvehanelerde konuştuklarını meydanlar-

Kıbrıs'lı gençler ise Lefkoşa otobüs terminalinde buluşarak meydana yürüdüler. Cep harçlıkları ile pankart alan ve hazırlayan binlerce lise ve üniversiteli gençler yaratıcılıklarını yazdıkları sloganlarla gösterdiler.

Kıbrıs Sosyalist Partisi de kendi binasının önünde toplandı ve Parti pankartı ile Meclis ve TC elçiliği yanından geçerek korteje katıldı. Meydana yürüdü. Meydana girdikten sonra da BMBP'nun aldığı karar çerçevesinde Parti pankartını indirdi.

nktaş İstifa! Barış Hemen Şimdi!

Miting başlamadan önce ayrıca önemli bir olay da yaşandı. BMBP konuşmaların yapılacağı kürsüye hiçbir bayrağın asılmayacağı kararını aldığı halde, kürsüyü düzenleyen CTP'nin TC ve KKTC bayraklarını asması BMBP'nda yer alan örgütlerin protestosuna neden oldu.

Mitingde ayrıca, rejimin koltuk değneği olan Kıbrıs Türk Ticaret Odası'nın Yönetim ve Meclis üyelerinden bazılarının da bulunması dikkat çekti.

EKİM VE KSP GENÇLİK'TEN YOLDAŞLARA KSP- LONDRA DAYANIŞMA ÖRGÜTÜ'NDEN MESAJ.

Yoldaşlar,

Sizlerin tüm birlik çabalarınıza rağmen YBH, CTP ve TKP gençlik tarafından bugünkü barış faaliyetlerinizden dıştalanmanız, bu gençlik örgütlerinin iddia ettiği gibi sizlerin Almanya ve Fransa güdümlü AB'nin emperyalist ve gerici karakterini, AB'nin dünya halklarını açlığa mahkum eden IMF'nin temel dayanaklarından biri olduğunu teşhir etmeniz, yani sizlerin bu barış hareketi çerçevesinde AB'ye hayır demeniz değildir.

Annan Planı, yurdumuz Kıbrıs'ın özgürlüğüne karşı olan tüm emperyalist karakterine, halkımızın toprak sorununu bu nedenle çözememesine, yurdumuzun çeşitli milliyetleri arasında kardeşçe işbirliğinin zeminini oluşturmamasına rağmen hareketimiz bu plana evet demiştir. Ve bu plan AB üyeliği temelinde yükselebilir.

Sizin bu gençlik örgütleri tarafından dıştalanmanızın esas nedeni, bizim hareketimizin burjuvaların, emperyalistlerin ellerine terk edilen bir Kıbrıs'ta burjuva emperyalist bir barışın bile elde edilmesinin hemen hemen imkansız olduğunu, böylesi bir barış isteyenlerin bile Kuzey ve Güney'de bir araya gelerek halkımıza ortak bir barış, burjuva-emperyalist bir barış önerisi sunmak zorunda olduklarını, bu barışı elde etmek için halkımız saflarında militan bir kitle hareketi yaratıp barışı günün temel siyaseti yapmak, barış güçlerini Kıbrıs'ın temel gücü yapmak zorunda olduklarını ısrarla savunmamızdır.

İşte bu gençlik örgütleri bir yandan doğruluğu pratikte ispatlanmış olan siyasetlerimiz üzerinden halkımızın bize saygı duymasını, burjuva siyasetlerin kuyruğu olmaktan çıkıp bizim saflarımızda bağımsız kendi temsilcilerini bulmalarını engellemek istiyorlar, öbür yandan da barışı elde etmek için Kuzey ve Güney'in sol, demokrat, barışsever, yurtsever güçlerinin el ele verip, ortak bir çözüm planı etrafında birleşip, militan bir barış hareketi yaratmak zorunluluğunu gizlemek, kendilerini burjuvazinin arkasında gizlemek istiyorlar.

Boşa çabalyorlar.

Ekim ve KSP gençlik, bir yandan anti-emperyalist birleşik cephe programımızı hayata geçirecek anti-emperyalist birleşik cephe hükümetinin kurulmasının acil bir gereklilik olduğunu işçi sınıfımız ve halkımıza anlatırken, onları bu sonucu elde etmek için örgütlerken, aynı zamanda Annan Planı etrafında şekillenen burjuva-emperyalist çözüm planını elde etmek için bile Kuzey ve Güney'de, ortak bir çözüm planını savunarak oluşturulacak militan bir barış hareketinin, böylesi bir barışı bile elde etmek için zorunluluk olduğunu ısrarla savunacaktır.

Hareketimiz Kuzey ve Güney'in barışsever güçlerine, sol güçlerine burjuva emperyalist bir çözüm türüne kenetlenmiş olan bu güçlere, yıllar öncesinden kendi istedikleri, halkımızı da angaje ettikleri burjuva emperyalist çözüm türünün bile birleşemeyizsek, bu planı ortak bir plan olarak Kuzey ve Güneyde halkımıza

sunamazsak, bu plan çerçevesinde halkımızı militan bir barış hareketine kazanamazsak, bu anlaşma işini burjuvaların, emperyalistlerin eline bırakırsak, bu anlaşmanın bile elde edilemeyeceğini defalarca duyurdu.

Hareketimiz, bu size düşman partiler ha anlaşılabilir ha anlaşılacaklar derken burjuvaların anlaşamayacaklarını, ya bizimle anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti için işbirliği yapmalarını, ya da, ve de hiç olmazsa, kendi önerdikleri burjuva-emperyalist çözüm planı için Kuzey ve Güney'de ortak bir plan etrafında ortak bir barış hareketi oluşturmamasını önermiştir. Yoksa barışın elde edilemeyeceğini duyurmuştur. Şimdi ki haklılığımız açıkça ortaya çıkmıştır, şimdi ki kitleler barış için sokaklara dökülmenin gerekliliğini kendiliğinden idrak etmiştir, o zaman niye bu birlik düşmanlığı?

Çünkü hala daha bu birleşik militan barış hareketini elde edemezsek bir anlaşma olmayacak. Çünkü Kuzey ve Güney'in tüm sol, demokrat, yurtsever, barışsever partileri hala daha burjuvazinin ardından çıkıp halkımızın, barışsever halkımızın önüne geçmekten geri durmaktalar, burjuvazinin ardında saklanıp barışı onların kanlı ellerine terk etmekte de ısrarlılardır. Kıbrıs sorununun her türlü çözümünü burjuvazinin ellerine bırakmakta ısrarlılardır. İşte sizin mevcut barış hareketinden dıştalanma sebebiniz budur. Çünkü siz bu barış hareketinin bile Kıbrıs'ın birleşik sol, demokrat, yurtsever, barışsever güçlerinin el ele vermesi, ortak bir zeminde, ortak bir platformla halkımızın önüne geçmesi ile mümkün olabileceğini biliyor ve ısrarla halkımıza anlatıyorsunuz.

O halde yoldaşlar,

Tüm dıştalama çabalarına rağmen barışsever halkımızı yalnız bırakmadan, onlara tüm gerçekleri anlatalım.

Annan Planı çerçevesinde Kuzey ve Güney'in barışsever partilerinin ortak bir planla halkımızın önüne çıkmasının şart olduğunu çilekeş halkımıza anlatalım. Barış için militanca mücadele edilmesinin zorunlu olduğunu, Kuzey ve Güney'de, tüm Kıbrıs'ta birleşmenin zorunlu olduğunu halkımıza anlatalım. Bunu barış mitinglerinde halkımızın yanında olarak, mahallelerde evlerde, fabrikalarda, tüm işyerlerinde halkımıza ulaştırarak yapalım.

Yaşasın Ekim ve KSP gençlik.

Yaşasın barış ve demokrasi

Yaşasın barış için tüm barışseverlerin birliği

Kahrolsun bölücüler ve demagoglar

KSP-Londra Dayanışma Örgütü

Sosyalist Gözlem

Özdemir Göçer

SIRA BMBP LİDERLİĞİNDE

Kıbrıs halkının ciddi bir mücadeleyi kabul etmek niyetinde olmadığını söyleyenlerin hatalı bir gözlem yaptığını 85.sayısında vurgulayan gazetemizin emekçi halkımıza olan inancı 26 aralık mitingi ile bir kez daha haklı çıktı. Kıbrıs Türk halkı, neredeyse adada var olan nüfusunun yarısı ile (35-40 bin kişilik bir kitle ile) Barış ve Annan planına onay verme mitingine katıldı.

18 temmuz 2000 tarihinden bu yana Kıbrıs Türk halkı tarafından düzenlenen protesto mitinglerinin en önemli ortak özelliği nedir bilir misiniz?

Bu mitingler, yıllar boyu "kurtarıcı" olarak kabul edilen Türkiye Cumhuriyeti hükümetlerine başkaldırı mitingleridir. Halkımız Ankara'ya körü körüne sadakat göstermekten vazgeçti. Tam tersine Ankara'nın Kuzey Kıbrıs üzerindeki otoritesini reddediyor.

"Kıbrıs Türkü ile ilgili kararlar Çankaya'da değil, lefkoşa'da alınır!" diyor

Bu, Kıbrıs Türkü'nün ve aynı zamanda Kıbrıs'ın bağımsızlık mücadelesinde çok önemli bir aşamaya gelindiğini göstermektedir.

Kıbrıs Türkü, Ankara'nın Kıbrıs'ta uyguladığı uluslararası hukuğa ve insan haklarına ters, geçerliliği olmayan, gayri meşru idare biçimine daha fazla tahammül etmek istemediğini hem meydanlarda hem de olarak bulduğu tüm platformlarda haykırmaya başladı.

Kıbrıs Türkü, bu mücadelenin başarılmaması gerektiğine inanarak güç birliğine gitti. Bu güç birliğini oluştururken halkın önsözleri, Kıbrıs sorunu burjuva temelde çözüm arayışı içinde olan sol reformist ve rejimle uyumlu partilerin öngörülerinin önüne geçti.

KSG ve KSP, Kıbrıs halkının barış, demokrasi ve bağımsızlık mücadelesinin ancak anti-emperyalist birleşik bir cephe içinde örgütlenerek başarılabileceğini sürekli vurgulamaktadır. Ancak bu mücadeleyi "Çözüm ve AB" düzeyine indirgeyen reformist parti ve gruplar, bunu dahi ciddiyet ve kararlılıkla ele alamamaktaydı. Halkımızın mücadele azmi ve kararlılığına rağmen aynı kararlılık, önderlik etme iddiasında olan örgütlerde yoktu; ve ne yazık ki hala da yoktur. Nitekim 27 kasım'da yapılan miting KTTO önderliğindeki 'sivil toplum örgütleri' tarafından düzenlenmiş ve halkın bağrından kopan BMBP bu organizasyona yama yapılmıştı. 26 aralık mitinginde o çok demokrat ticaret odası neredeydi? Neden bu mitingde ve Kıbrıs Türk halkının barış özelemlerine destek beyanında bulunmadılar. Bir avuç tüccarı arkasına almakla daha da kitleselleşeceklerini sananlar, tüccarlar olmadan çok daha büyük bir kitle katılımının sağlanmasının mümkün olduğuna tanık oldular.

BMBP 12 Aalık zirvesinden sonra tabandan gelen baskı ile yeniden toparlandı. 26 Aralık mitingi tabanın baskısının boşa olmadığını, halkın mücadeleye ve BMBP'ye sahip çıktığını açıkça ortaya koydu. Halkımızın kararlılığı BMBP yönetiminin de önüne geçti.

Şimdi halkımız BMBP'den, Denktaş ve Ankara'dan bağımsız bir çizgi ortaya koymasını bekliyor. Yığınların talebi özet olarak şudur; Denktaş ve Ankara Kıbrıs Türk halkının çıkarlarını temsil etmiyor. Derhal BMBP bünyesinde bir komisyon seçelim ve tüm Dünyaya bizi temsil etme yetkisine sahip tek ekibin bu komisyon olduğunu ilan edelim. Bu talep şu anda tam bir anti-emperyalist bağımsızlık talebi değildir. Halkın şu andaki talebi Barış ve AB üyeliği şeklindeki emperyalist uzlaşma planını tercih etme yönündedir. Halkın bu tercihi anlaşılmalıdır. Kurumları ile, evrakları ile (tapu vs gibi) ve herşeyi ile yasa dışı olan ve hiçbir uluslararası yaptırımcılığı, itibarı olmayan mevcut rejimden bir an önce kurtulmak istemektedirler.

Ne yazık ki insan hakları şampiyonu ve demokrasi havarisi AB, Kıbrıs'ın kuzeyinde, Türkiye cumhuriyeti elinde rehin olan bu küçük halk topluluğunun özelemlerini gerçekleştirilmesine destek verecek basiretten uzaktır.

AB Kıbrıs'ı üyeliğe davet ederken Kıbrıs sorununun çözümlenmemesi halinde Kuzey Kıbrıs'taki de facto durumun devamına göz yummakla basiretsizliğini ortaya koymaktadır.

Halkımızın BMBP bünyesinde yürüttüğü mücadele ile Çözüm ve AB'yi hedeflemesi, doğrudan doğruya bağımsız ve birleşik bir Kıbrıs'ı hedeflememiş olması şu an için bir zaafıdır. Ancak çözüm ve AB politikasını Ankara ve Denktaş'tan bağımsız olarak yürütmek üzere koymuş olduğu irade sivil bir devrim niteliğindedir. Bu irade AB'nin basiretsizliğini de kavradığı zaman gerçek bir anti emperyalist güce dönüşme potansiyelini taşımaktadır. Bu yüzden de bu irade desteklenmelidir.

Bu noktada görev BMBP'yi oluşturan siyasi ve demokratik örgütlere, özellikle de bunlar arasında en etkili olan CTP ve TKP'ye düşmektedir.

Evet beyler, Halk kararlılığını ve ciddi bir mücadeleye hazır olduğunu göstermiştir. Sıra sizde! Siz de aynı kararlılığı gösterebileceğiniz bakalım!

KKTC meclisinde Denktaş başkanlığında ve halkımızın sivil devrimini öldürmek üzere önerilen komisyona mı katılacaksınız, yoksa 26 Aralık günü İnönü meydanındaki BMBP temsilcilerinin 35bin kişilik kitle önünde kürsüden önerdikleri, Kıbrıs Türk halkının gerçek temsilcilerinin bulunacağı BMBP barış komisyonunu mu tercih edeceksiniz?

Şimdilik bu iki seçenek arasında yalpalamakta olduğunuzu üzülerek izliyoruz. Yalpalamayı bırakıp halk kitlelerinin özlediği BMBP'yi yaratırsanız, tarih yazacağız. Yok Ankara-Denktaş saflarındaki komisyonu seçerseniz Kıbrıs Türk halkı sizleri de tarihinin utanç sayfalarına gömecektir.

NE YAPMALI?

Hareketimiz iki temel sorunla karşı karşıya.

Emperyalizmin tüm gelişmesi, ve Kıbrıs'taki tüm gelişmeler burjuvazinin milletler sorununu çözmede tam bir iflası yaşadığını, bu konuda hileli müflis olduğunu ispatlamaktadır. Dolayısı ile, Dünya'da ve Kıbrıs'ta milli sorunun çözümü, milli sorun yaşayan ülkelerin emperyalist zinciri kırmalarını, emperyalist zincirden kopmalarını zorunlu ve acil bir sorun olarak dayatmaktadır. Milli sorunun 'Sovyetik çözüm tarzını' dayatmaktadır. Bunu göremez, ve buna uygun hareket etmezsek, ülkemize ve milletimize karşı görevlerimizi yerine getirmiyoruz demektir.

Hareketimizin Anti-emperyalist birleşik cephe siyasetinin altında yatan anlayış budur.

Kıbrıs'ın içinde bulunduğu şartlar bu siyasetin doğruluğunu, haklılığını, ve Kıbrıs Sorunu'nu çözmek için zorunluluğunu ortaya koymuştur. İşçi sınıfımızın önderliğinde Anti-emperyalist birleşik cephe oluşturulmalı, Anti-emperyalist birleşik cephe programımızı hayata geçirecek bir Anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti kurulmalıdır. Kıbrıs Sorunu'nun, bu milli sorunun başka türlü bir çözümü imkansızdır.

Öbür yandan, Kıbrıs'ı dünya emperyalist zincirinin bir parçası olarak tutma konusunda kararlı olanlar sadece yerli ve yabancı burjuvalar değil. Kıbrıs sorununun çözümünün emperyalist dünya sistemi çerçevesinde elde edebileceğini iddia eden, tüm siyasetini bu burjuva-emperyalist çözüm tarzının şu veya bu türü üzerinde yükselten sol, demokrat, barışsever siyasi hareketler yığını, ve bireyler de devrededir.

Kıbrıs'ın küçüklüğü, onu kendi amaçları için kullanmak isteyen emperyalist güçler karşısındaki zayıf konumu vatandaşların milli düşmanlıklarla körüklenen ve hayatta tutulan gerici 'anavatan' la birlik siyasetini güden vatan haini yerli burjuvaların peşinde gitmelerine, bu çemberi az biraz yırtabilen kesiminin ise yine bu zayıflığı bahane olarak kullanan sol kesimin peşinde gitmesine yol açmaktadır. Dünya işçi sınıfı hareketinin emperyalizme karşı alternatif bir güç olarak oluşmadığı bugünkü şartlarda, bu ruh hali toplumumuzu tam bir etkinlik altına almış durumdadır. Benzer bir ruh halinin Türkiye'deki sol kesimde, bilhassa da ezilen Kürt Milleti saflarında da ortaya çıktığını görmekteyiz.

Bu ruh halinin bir yansıması, ABD-İngiltere ittifakı, ve bu güçlerin etki alanlarındaki ülkelerde şiddetin yoğunluğu karşısında AB çatısı altında bir burjuva yönetim ile daha az baskı altında, daha az şiddet altında yaşama siyaseti, AB'ye katılarak ABD-İngiltere ittifakı, ve bu güçlerin etki alanlarındaki ülkelerin aşırı gerici yönetimlerinden kurtulma siyasetidir.

Bu bizlere sadece va basitçe güçsüzlük siyaseti olarak sunulmak isteniyor. Gücsüz olduğu oranda, bu siyaset üzerinden daha aşırı gerici burjuva yönetimler devrilecek, ve böylece daha sol siyasetler için, hatta sosyalist siyasetler için, bunları uygulamak için bir zemin kazanılacak. Bu sebep değildir. Bahanedir. Esasta var olan burjuva kuyrukçusu siyasete uydurulmuş bir kılıftır.

YBH, CTP ve TKP gençliğin Ekim ve KSP gençliği 'AB Karşısı' olduğu için dışlama siyaseti de bu kılıfın içinde bulunduğumuz andaki bir şeklidir. Şöyleki:

Bizim hareketimiz Kıbrıs sol siyasetinin, bununla bağıntılı olarak halkımızın 'gücsüzlük siyaseti' adı altında ve bu siyasetler tarafından burjuva-emperyalist çözüm türlerine angaje edilmiş, bu hareketlerin, dolayısı ile de burjuvazinin kuyrukçu durumuna sokulmuş olduğunun gayet iyi bilincindedir. Bu şartlara uygun olarak taktiklerini de geliştirmiş vede uygulamıştır. Bu taktikler şunlardır.

Birincisi burjuvazinin milli sorunu çözemediğinin bilincinde olan, ve Kıbrıs şartlarında geçtik milli sorunu çözmekten burjuva-emperyalist bir anlaşmanın bile çok zor olduğundan hareket eden bizim hareketimiz burjuvaların kendi aralarında varacakları bir anlaşmaya hiçbir zaman hayır demeyeceğini, burjuvalar arası bir anlaşmayı, burjuvalar arası bir savaşa her zaman tercih edeceğini açıkça ortaya koymuştur. Kıbrıs halkının çıkarlarını hiçbir zaman dikkate almamış ve almayacak olan bu bayların, yerli ve yabancı burjuvaların kendi aralarında anlaşmaları, Kıbrıs hazinesini anlaşılarak bölüşmeleri zordur. Son dönemlerde herkes 'anlaşma oluyor' derken biz bunların mevcut güç dengeleri şartlarında anlaşmayacakları tesbitimizde direndik. Ve malumdur haklı çıktık. Ama biz bunlara anlaşmayın, anlaşmada AB üyeliği var, biz kabul etmeyiz demedik. Anlaşında görelim dedik. Siz anlaşamazsınız. Siz Kıbrıs'ı üzerindeki haksız hak iddialarınızı barışıl bir şekilde halletme yeteneğinden bile yoksun emperyalistler, burjuvalarsınız dedik. Ve her zaman şunu

da ilave ettik. Anlaşın. Kabulümüzdür.

Bugün imzalanması istenen anlaşma Annan Planı'dır. Bu plan emperyalizmin pek çok taleplerini Kıbrıs'a empoze etmenin, Kıbrıs'ta toprak sorununu halkımız yararına değil emperyalistlerin yararına ele almanın yanında AB üyeliğini de içermektedir. Bizim hareketimiz tabii ki bu anlaşmanın ne kadar emperyalist, ne kadar ülkemizin sorunlarını çözmekten uzak, yerli ve yabancı burjuvaların ortak çıkarlar bulma çabasının ürünü, açık-tan emperyalist bir plan olduğunu izah etmiştir. Ama bu plan imzalanmasın, bu planın imzalanmasını isteyen halkımız ve sol hareket red edilsin dememiştir. Bu tür bir siyaset güden bildiğimiz siyasetler, Kuzey ve Güney'in aşırı sağcı siyasetlerini bir kenara bırakırsak, Yunanistan ve Türkiye Komünist Partileri olmuşlardır. Bu her iki parti de daha dün kadar AKEL ile birlik içinde, dolayısı ile CTP, YBH, TKP ile bize karşı bir cephe içinde idiler.

Yani, ve neresinden bakarsanız bakınız YBH, CTP ve TKP gençliğin bize karşı bu tavrı bizim AB çatısı altında çözümünü red ettiğimizden değildir. Bizim tespitimiz olarak

Bu ruh halinin bir yansıması, ABD-İngiltere ittifakı, ve bu güçlerin etki alanlarındaki ülkelerde şiddetin yoğunluğu karşısında AB çatısı altında bir burjuva yönetim ile daha az baskı altında, daha az şiddet altında yaşama siyaseti, AB'ye katılarak ABD-İngiltere ittifakı, ve bu güçlerin etki alanlarındaki ülkelerin aşırı gerici yönetimlerinden kurtulma siyasetidir.

Kıbrıs'ta burjuva-emperyalist barışıl bir çözüm türünün bile pek kolay olmadığı, eskiden olduğu gibi son dönemlerde de burjuvaların çıkarlarını uzlaştırmayacağı, ABD-İngiltere şer ittifakı ve onların güdümündeki bölgenin yerel burjuvalarının diktalarını tam kabul etmeyen bir çözüm yerine şavaş ve şiddeti tercih edecekleri tespitlerimizin doğrulanması, kendilerinin yalanlanmasıdır. Onlar bunun üstünü örtmek, halkımıza doğruları anlatacaklarına, onları burjuva da olsa bir barış için devrimci bir mücadeleye kazanmamızın şart olduğunu söyleyen hareketimizin haklılığını demogojile halkımızdan gizlemeye, gençlerimizden gizlemeye çalışmaktadırlar.

Biz tüm bu sol partilere defalarca şunu dedik. Gelin. Kuzey ve Güney'in sol partileri olarak bir araya gelin. Mademki AB çatısı altında bir çözümünden başka bir yol görmüyorsunuz, ve de halkımızı bu siyasete kazanmış durumdasınız, onları bu burjuva siyasete kuyruk etmiş durumdasınız, gelin hep birlikte bu burjuva-emperyalist çözüm türünü detaylı bir şekilde sokalım. Ortak detaylı bir plan çıkaralım ve tüm halkımıza işte bu anlaşmayı hepimiz kabullendik, bu anlaşmayı hayata geçirmek için Kuzey ve Güney'de bizi iktidara getirin, bizi barış görüşmelerinize temsilci olarak gönderin diyelim dedik. AB çatısı dersiniz bizim kabulümüz değil demedik. Anlaşıldı mı YBH, CTP, TKP gençlikten yoldaşlar. Önderleriniz bu öneriye yanaşmadılar bile. Şimdi de size Ekim ve KSP gençlikle ilgili olarak yalan söylüyorlar.

Bu partilerden bazıları CTP Türkiye garantisi istediği için böyle bir çabaya yanaşmadığını ilan etti. Şimdi sorun bu önderlerinize, acilen imzalanmasını istedikleri Annan Planı Türkiye garantisini red mi ediyor? Hayır! Bizim hareketimiz Annan Planı'nın emperyalist karakterini teşhir etmiştir ve de edecektir. Ama bizim hareketimiz Annan Planı'nı red mi etmiştir? Etmemiştir. Annan Planı'nın tüm emperyalist karakterine, toprak sorununu yoksul halkımız lehine çözmemesine rağmen tüm barışseverlerle birlikte bu plana evet demiş ve tüm solu bu planın halkımız için en az zararlı uygulamasını sağlamak amacıyla, Plan'da önerilen seçimlere birlikte girmek için işbirliğine çağırılmıştır. Yok yok. YBH, CTP, TKP gençliğin Ekim ve KSP gençliği dışlamasının sebebi bizim AB'nin emperyalist ve gerici, Almanya-Fransa güdümlü bir emperyalist yapılanma olduğunu ilan etmemiz değildir, çünkü Annan Planı AB üyeliği üzerinde yükselmekte ve bizim hareketimiz bu anlaşmaya da evet demektedir. Aynı zamanda bu anlaşmanın dahi burjuvalar arsında imzalanmayacağı, böylesi bir anlaşmayı bile isteyenlerin halkımız devrimci bir barış faaliyetine içine çekmek zorunda olduklarını, yoksa bu anlaşmanın bile elde edilemeyeceğini ilan etmemizdir sorun. Sorun bu yoldaşların devrimci kitle eylemi lafını duyduklarında tiril tiri titremeleridir. İyi ama böylesi bir mücadele olmazsa Annan Planı bile imzalanmayacak. Bunu halkımıza anlatmak suç mu? Yoksa sizlerle birlikte halkımıza yalan söylemeye mi başlamamızı istersiniz? Şu tarihte anlaşacaklar, bu tarihte

anlaşacaklar. Hay allah anlaşmadılar. Ha şimdi. Şu tarihte anlaşacaklar, bu tarihte anlaşacaklar. Hay allah anlaşmadılar. Ha şimdi. Biz de mi böyle yapalım istersiniz? Yapmayacağız. Biz Annan Planı'nın emperyalist bir plan olduğunu, Kıbrıs'taki emperyalist tahakkümü sürdürdüğünü, Toprak sorunumuzu sürdürdüğünü, milletlerimizin arasında kardeşlik ilişkilerini kurmak için zemini hazırlamadığını ilan edeceğiz. Bu planı utanmadan sıkınmadan halkımıza sunan emperyalist-burjuva gerici, bu plana karşı çıkarken kendi emperyalist-burjuva rezil amaçlarından başkasını düşünmeyen hareket ve kişileri teşhir edeceğiz. Ama biz bu plana 'Hayır' demedik baylar. Bu planın imzalanmasını isteyenlere, bu yolla da olsa barışı elde etmek isteyenlere, vay siz bu planın imzalanmasını nasıl istersiniz demedik baylar. Biz bu plana evet dedik. Bu plan AB'ye katılım üzerine de inşa edilmiştir. Yani sizin Ekim ve KSP gençliği bu Planın kabulü çerçevesinde yapılan eylemlerden dışlamanız bizim AB'ye hayır dediğimizden, AB'nin emperyalist gerici karakterini teşhir etmemizden kaynaklanmıyor. Bu dışlama sizin kendinizi bizim doğru siyasetlerimizden koruma yönteminiz, gerçekleri balıkla sıvama çabanızdır.

Tabii ki Annan Planı'nın imzalanması bağında burjuvaların çıkar çatışmalarını uzlaştırmalarının yanında, Kuzey ve Güney'in sol partilerini ilgilendiren sorunlar da vardır.

Hareketimizin Kuzey ve Güney'deki sol partilere burjuva-emperyalist çözüm planı önerilerini ortaklaştırmalarını, detaylı ortak bir planı halkımıza sunmalarını önerdiğini belirtmiştik. Şu anda Annan Planı böyle ortak bir plan görünümü taşımaktadır. Ama bu sadece bir görüntüdür. Kuzey ve Güney'de burjuvalar, ve onların Anavatanları ve AB, ABD-İngiltere olayı kendi çıkarları yönüne yontmaya çalıştıkça, bizim Kuzey ve Güney sol partilerimiz de onlarla birlikte Annan Planı'nda kendi burjuvalarının çıkarına değişiklikler istiyorlar, daha doğrusu Annan Planı'nın görüşülüp herkesi tatmin edecek bir şekle sokulmasını istiyorlar? Sanki herkesin olayı kendine yontmak istediğini, bilhassa da ABD-İngiliz ittifakının tamı tamına da bu noktada anlaşma zor olacağı için anlaşma olmasını önleme planlarını hayata geçirmiş olacaklarını bilmiyorlar bu yoldaşlar. ABD-İngiliz ittifakının anlaşma ister pozlarında anlaşmayı imkansız kılma siyasetlerinin böyle hayata geçileceğini bilmez bu yoldaşlar.

Biz Kıbrıs'ın sorunlarının ancak ve ancak bir anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti kurularak çözülebileceğini biliyoruz. Halkımız da bu siyasetin ne kadar doğru, acil olarak uygulanması gereken, zorunlu bir siyaset olduğunu kavrayacaktır. Bu arada barışı, burjuva emperyalist de olsa, barışı talep eden tüm güçler el ele vermelidir. Bu burjuva-emperyalist plan, Annan Planı, birincisi halkımız saflarında barış için militan bir kitle hareketi örgütlenmezse gene imkansız olacaktır. Kuzey ve Güney'de militan bir barış hareketi örgütlenmezse, bu iş Denktaş ve Klerides'in, Türkiye ve Yunanistan'ın, İngiltere'nin ellerine terk edilirse bu barış dahi elde edilemeyecektir. Barışı gerçekten istiyormusunuz? Burjuva-emperyalist bir barış dahi olsa, barışı gerçekten istiyormusunuz? O zaman Kuzey ve Güney Kıbrıs'ta, halkımız saflarında militan bir barış hareketi yaratmak zorundasınız. Bunu başarmak içinde Kuzey ve Güney'in sol partileri bir araya gelmek ve Annan Planı'nın son şeklini kendi aralarında sonuçlandırmak ve bu sonucu hayata geçirecek bir kitle barış hareketini Kuzey ve Güney'de örgütlemek, bu barış hareketini Kuzey ve Güney'de halkın gerçek temsilcisi tek güç haline getirmek zorundasınız.

Yoksa barış, Annan Planı çerçevesinde bile bir barış elde edilemeyecektir. Annan Planı'nın geleceği Denktaş ve Klerides'in, Türkiye ve Yunanistan'ın, İngiltere'nin ellerine terk edilirse sonuç alınamayacaktır.

İşte YBH, CTP, TKP gençlik bunu dediğimiz için, ve anti-emperyalist cephe siyasetimizin zorunluluğunda ısrar ettiğimiz, tüm emperyalistleri teşhir konusunda ısrarlı olduğumuz için Ekim ve KSP gençliği dışlamışlardır.

Barışla oyun oynanmaz.

Barış için birlikte oyun oynanmaz.

Halkımızla oyun oynanmaz.

Gençlerimizle oyun oynanmaz.

Buna mücadele etmeyeceğiz.

Herşey anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti için!

TÜRKİYE'DE BURJUVAZİNİN YÖNETİM METODLARI, TÜRKİYE'DE SEÇİMLER VE DOĞRUDAN DEMOKRASİ

Kurtuluş Savaşı sonrası, gerek Osmanlı İmparatorluğu'ndan kendileri için en önemli parçaları koparmayı başardıklarından, gerekse savaş sonrası ekonomilerinin, bilhassa da 1929 krizi ile, zayıflığından dolayı Türkiye'de fazla aktif olmayan emperyalist büyük güçler, 1930 sonlarından başlayarak ve ikinci dünya savaşı sonrası, Sovyetlere karşı saldırı çerçevesinde de sürekli artan bir şekilde Türkiye'nin ekonomik, siyasi yapısında aktif rol almaya başladılar. Türk burjuvazisi büyük güçlerin ABD hegemonyasında kurdukları dünya düzeninde kendilerine onlar tarafından biçilen çerçevede hareket etmektedir. Türkiye'nin yarı-sömürge konumu diye bilinen, bugün ve hergeçen gün sömürge konumuna doğru ilerlemekte olan yapısı böyle olmuştur. Bürokrasi bağımsız bir sınıf değildir. Hakim sınıfın hizmetindedir. Kendi bürokratik çıkarlarını bu hakim sınıfın düzeni içerisinde, bu düzeni koruyarak hayata geçirebilir. Kendi geleceğini yabancı büyük güçlerin dünya için çizdikleri plana doğrudan bağlayan, bu plana uyarak var olan Türk burjuvazisinin asker ve sivil bürokrasisinin de kendi varlık ve geleceğini Türk burjuvazisinin yaşamını dikte eden yabancı güçlere bağlaması kaçınılmazdır. Bu çerçevede hareket eden Türk asker-sivil bürokrasisi yabancı güçlerin Türk burjuvazisine dünyada biçtikleri rolle bağlantılı olan bir hizmet vermektedir.

1980 sonrası Türkiye'de burjuvazinin, dolayısıyla onların koruyucusu, kollayıcısı ve de yönlendiricisi konumunda olan emperyalist büyük güçlerin, esas olarak da ABD'nin, ülkeyi yönetmek için kullandığı bazı yöntemler şunlar:

I. Genel Çerçeve

1. Muhallif sendika, parti, örgüt, gazete vb. lerde aktif, ve bilhassa önder unsurların öldürülmesi.

Bu metod uzun bir dönemdir "Muz Cumhuriyeti" olarak bilinen, doğrudan ABD güdümündeki ülkelerde ABD tarafından örgütlenen ve yönlendirilen bir metoddur. 1980 sonrası bu metod Türkiye'de de uygulandı. Şu anda bu uygulamada bir düşüş gözlenirse de, bu metodu uygulayan yapılanma ve örgütlenmeler olduğu gibi korunmaktadır. Korunacaklar da.

2. Muhalefetin gerilla-ordu şeklinde örgütlenmesi yörelerde yukarıdaki faaliyetlerin genişletilmesi, ve kitleleri de içeren bir şekilde uygulanması. Köy ve şehirlerin yerle bir edilip vatandaşların sürülmesi ve katli. Bu da ABD'den ithaldir. Gerçi Türk burjuvazisi ve sivil-asker bürokrasisinin bu konularda ithalata ihtiyacı yoktur. İhracat bile yapabilir-yapıyor da, ama bugünkü Türkiye şartlarında bunlar ABD-Avrupa-Rusya onaylı faaliyetlerdir ve onlar tarafından desteklenmektedir de!

3. Yoksul kesimlerin ideolojik boşlukta kalması şartlarında kaçınılmaz olarak komünizme meyilliliğinin anlaşılması üzere, yoksulların örgütlenmesi için dini ve şöven parti ve kuruluşlara açık-gizli destek, sola da açık köstek.

Bu yöntem 1980 sonrası tüm dünyada yaygınlaştırılan bir yöntemdir. Emperyalist kapitalizmin gericiği konusunda şüphesi olanlara hatırlatılır. Dini ve şöven örgütler 1980 sonrası hem paraya hem de desteğe boğuldular. Türkiye Silahlı Güçlerinin dini gericiğe karşı tedbir aldığı, ona karşı direndiğini iddia edenler olsa olsa kör gözlü bireyler ve örgütler olabilirler. Bu örgütler, hem ayrı, sivil, kendi başlarına, parti vb. olarak güçlendirildiler, hem de devletin kurduğu kontr gerilla örgütlerinden tutunuz, korucular, mafya ve güçlendirilmiş bir polis teşkilatı bunların taraftarları ile dolduruldu-bilhassa da yönetildi.

4. Burjuvazinin parti olarak örgütlenmesi binbir parçaya bölündü, eski "köklü" partiler dağıtıldı, yenileri kuruldu, böylece onların bir veya iki parti örgütlenmesi üzerinden güçlü parti örgütlenmesine sahip olması engellendi. Gerçi Türk burjuvazisinin iki esas parti olarak örgütlenmesi eski şartlarda bile bu parti örgütlenmesinin ne kadar iç tutarlılığına sahip olduğu, geçim işçileri, küçük-orta-büyük burjuva sınıfları dahi davasına kazanma yeteneği tüm darbeler döneminde açıkça görülebilir. Bu partilerin hiçbirisi, iktidar partileri olmalarına rağmen, hiçbir darbeye karşı örgütsel bir direniş göstermemiş, önderlerinin hapisten tutunuz idamına kadar uzanan saldırılara karşı hiçbir direniş sunamamıştır. Burjuvazinin partilerinin zayıflatılmasının burjuvazinin yönetimi için hiç te akla yatkın olmayan bir yöntem olduğu düşünülebilir. Ama bu yönetimin dünya emperyalistlerinin çıkarları çerçevesinde, Türk büyük burjuvazisi ile ve bazan ona bile karşı, Türk asker-sivil bürokratları üzerinden bir yönetim olduğu akıldaki tutulursa, bu yöntemin gayet akla yatkın bir yöntem olduğu görülür. Türk burjuvazisinin bu basit olguya karşı direnme imkanı da yoktur. Türk ulusunun boğazına sarılmaktır onlara verilen görev.

5. Yabancı emperyalistlerin ve onların Türk burjuva ve asker sivil bürokrat uşaklarının esas yönetim yöntemi ise işçi sınıfının örgütlenmesini zorlaştırmak, önleyemeyeceği oranda kontrol altına almaktır. Mesela Türk-İş, işçi sınıfı hareketi daha fazla bir yaygınlık sahibi değilken, ama kapitalist gelişmenin buna yol açacağı bilindiği için, 1950 başlarında Amerikan gizli servisi, CIA'nın yönetiminde, o kötü şöhretli Amerikan işçi konfederasyonu tarafından kurulmuştur. Büyük fabrikalar devlet malı olarak inşa edilmek zorunda olduğu oranda, tüm devlet işletmelerinin işçileri de Türk-İş'e üye edilmiştir. Bu tekel bir ara DİSK tarafından sarsılmış, 1980 darbesi ile bu zayıflatılmış, şimdi ise Türk-İş yanında dini ve açık şöven işçi örgütleri de kurularak işçi

hareketi belini doğrultması imkansız bir kısıpca alınmıştır. Tüm bunlara rağmen radikalleşen işçi hareketinin radikal önderleri de katledilerek sorun çözülmektedir. İşte, komünist hareketin ileri adım atması için çözülmesi gereken düğüm de buradadır. İşçi sınıfı hareketi bu girdap ve tuzaktan kurtulmamış Türkiye esir kalmaya devam edecektir.

6. Tabii ki 1980 sonrası hızla geliştirilen medyaya, sivil örgütlere vb. de değinilebilir. Ve tabii ki bunların da rolleri vardır. Olacak da. Bunların rolleri, AB üyeliği çerçevesinde, demokrasi oyununun daha demokratik yöntemlerle oynama ihtiyacı arttıkça artacak. Bizce şu anda o kadar önemli değiller. Burjuvaların partileri bile onlardan daha önemli!!!

II. Seçimler ve Başbakanlık Kriz Merkezi

1980 sonrası oluşturulan seçim sisteminde, vatandaşın cunta partisini cezalandırıp Özal ve ANAP'ı iktidara getirdiği söylendi. Fakat Özal ve ANAP'ın o dönemin dünya ve Türkiye şartlarında IMF kontrollü ekonomi ve ABD kontrollü askeriye için, iç ve dış siyasetin dünya emperyalizmine uygunluğu için, biçilmiş kaftan olduğu görüldü. Çok geçmeden iktidar için tek parti olarak Özal ve ANAP, burjuvazinin eski siyasi temsilcilerinin örgütlenme haklarına kavuşmaları üzerinden oluşan dönemde dağıtılmışlardır. Uzun dönem iktidarda kaldıklarında kendilerini fasulye gibi nimetten sanabilecek kadar aptallaşıyorlardı! Bu yeni çok partili dönemde "anlaşılmaz bir şekilde" hiçbir kitle temeli olmayan, seçim kazanma şansı olmayan partilerin birdenbire seçim kazandıklarını gördük. En son 3 Kasım seçimlerinde hemen hemen yok olma noktasında olan CHP'nin

beş dakikada beşikteş neredeyse iktidara geldiğini, kendilerine karşı 28 Şubat hareketinin yapıldığı iddia edilen dinci kesimin ise iktidar olduğunu gördük. DEHAP'ın ise barajı bile aşamadığını.

Seçim sonrası pek çok yorumlar yapıldı. Seçmenin yönelimiyle ilgili olarak.

Açık ki pek çok Türk burjuvazisi saflarında her biri yeşil dolar için anılarını dahi satmaya hazır pek çok farklı çıkar gurupları ve dolayısı ile pek çok burjuva partinin mevcudiyeti seçmen oylarını bölmesi, medya ve burjuvazinin DEHAP'a karşı tavırları üzerinden kitlelerin DEHAP ve diğer sol partilere yönelmesinin önlenmesi vb., var olan olguları yansıtabilir. Ama bunlar için esasını gözden kaçırmaktadırlar.

İşin esası şudur ki, daha seçimler olmadan AKP ve CHP nin seçimleri kazanacağı bilinmekteydi. Hangisinin çoğunluğu elde edeceği tartışma konusuydu, ama onların ortaklığı silip süpürceği herkesin malumuydu. Nasıl mı? Çünkü Türkiye'de seçim sonuçlarını ne medya düzenler, ne partilerin gücü, ne de şu veya bu. Bu sonuç Başbakanlık Kriz Merkezi (BKM) tarafından belirlenir. Seçmenler isterlerse %100 DEHAP'a oy vermiş olsalardı bile sandıktan AKP ve CHP çıkacaktı. Tüm diğer burjuva partiler de uzun bir müddet muhalefette kalmak zorunda olacaktı.

Anglo Sakson emperyalizminin güdümünde olan BKM göz kırptıktan sonra tüm sivil bürokrasi ve medya AKP ve CHP ye seçim kazandırma savaşına girişti. Seçmenler bu partilere yöneltildi. Gerçi hiçbir seçmen bile bu partilere oy vermeseydi yine de sonuçlar aynı olacaktı. Türkiye'de bir sandıktan diyelim ki tüm oylar DEHAP'a çıkmıştır. Bunun seçim merkezine AKP oyları olarak bildirilmesini önleyecek hiçbir mekanizma yoktur. Başka bir deyişle, seçim döneminde seçmeni kandırmak, onun oyunu almak, onun oyunu sol partilerden istenilen partilere yönlendirmek önemli olabilir. Mesela DEHAP'a oy verilmesini önlemek önemli olabilir. Ama şu andaki yapılanmada o kadar da önemli değildir. Bir yandan şu anda vatandaşlar, işçiler dahil, hala daha şu veya bu burjuva partinin kuyruğu konumundadır. Bu başarılmaktadır. Ama burjuva partiler karşı tepki o kadar da az değildir. Bu şartlarda bile sonuçlar garantilidir. BKM, merkezi olarak oyları istediği yüzde oranında tutacak yapılanmaya sahiptir. Kitleleri kazanmakta ve onların oy hakkı ve oylarını korumakla ısrarlı olan sol partiler her bir sandık başında ve aynı zamanda bu sandıkların oylarının bildirildiği merkezi yapılanmada kontrolü elde etmediği müddetçe seçim sonuçları tam bir palavra, BKM sonuçlarıdır.

Buda bizi doğrudan demokrasiye getirir.

III: Doğrudan Demokrasi.

Bugünlerde burjuvazi, bilhassa da Amerikan ve Avrupa emperyalist burjuvazisi demokrasi şampiyonu olduğunu ilan etmektedir. Bu demokrasinin burjuva demokrasisi olduğu, esas içeriğinin burjuva diktatörlüğü olduğu Marksistlerin bilgisi dahilindedir. Gel gelelim yinede söz konusu olan demokrasidir.

Bu burjuva demokrasisinin pratik olarak vatandaşlar tarafından red edildiğinin en bariz kanıtı vatandaşların seçimlere katılmamaları şeklinde orataya çıkmaktadır. Vatandaşların en yoğun olarak seçimlere katıldığı ülkeler, seçimlere katılımın zorunlu olduğu ülkelerdir. Tüm bunlardan sonra seçim sürecinde uygulanan burjuva sahtekarlıklar devreye girmektedir. Burjuvazi ve partileri sadece medyaya ve tüm diğer imkanlara sahip olmaları üzerinden seçim kazanmaya fazla güvenmemektedirler. Komünist muhaliflere karşı girişilen bin bir saldırı ve kışlamayla da yetinmemektedirler. Oy satın almalar, oy sayımında sahtekarlıklar, sayılan oyların merkezi olarak toplandığı merkezlerde sahtekarlıklar, aklınıza gelebilecek tüm sahtekarlıkların üstüne daha düşünemediğiniz sahtekarlıkları da ekleyin. Zorbalıkları da ekleyin. Seçimler, demokrasinin aracı olarak seçimler, böylesi metodlarla yönetilir burjuva şartlarda.

Tüm bunlar burjuvazinin en demokratik yöntemleri kullandığı ülkelerde bile demokrasiyi piç etmek zorunda olduğunu ispatlar. Kaldiki birde doğrudan demokrasi sorunu ortaya çıkmış durumdadır.

Mikro-çip, ve dolayısı ile kompüterler ortaya çıktıktan sonra, yeni bir iletişim sistemi de ortaya çıktı. İnternet. Bu sistem belirli aralıklarla parlamentoya temsilci seçme gerekliliğini ortadan kaldırmaktadır. İnternet, vatandaşların her bir konuda her an oy kullanmalarını, demokrasinin aracı olarak seçim yapmalarını mümkün kılmaktadır. Yani seçmenlerin 4-5 yılda bir seçim sandığına gidip, parlamentoda kendilerini temsil edecek, ülkenin şu veya bu hayatı konusunda onlar adına siyaset belirleyecek temsilciler seçmesine gerek yoktur. Seçmenler, vatandaşlar, ülkeyi ilgilendiren her konuda doğrudan kendi görüşlerini ortaya koyup, bu görüşleri hayata geçirecek kurumlara emir verebilirler. O kurumlarda çalışan kişileri beğenmediklerinde işten alabilirler vb.

Bugün, nasıl ki insanların bollukta yaşatmanın imkanı vardır, ve fakat burjuvazinin yönettiği bu dünyada her yıl 40 milyon insan açlıktan, eften püften hastalıklardan ve savaşlardan ölmektedir, yine bugün, insanlar kendi kendilerini yönetebilir, insanlığı ilgilendiren her konuda her an karar alabilir, kendilerini kendileri yönetebilirler. Ancak bugün insanlar, katılmadıkları seçimlerde, her türlü sahtekarlıkla ayarlanan sonuçlara dayanan seçim sonuçları üzerinden onları temsil ettiğini iddia eden, ve kendi çıkarını her şeyin üstünde tutan bireyler tarafından yönetilmektedirler. Tabii, ve dahası, böylesi bir sistemde yaşayanlar da 'şanslı' olanlardır. Göstermelik olarak bile seçimlerin olmadığı ülkeler, monarşiler, askeri diktatörlükler, vb. de bol miktarda mevcuttur.

Tüm dünyada, ve bu arada Türkiye'de de eğer burjuvazi ve onun asker sivil bürokrasisi vatandaşa saygılı olsa, Türk insanına (Kürtleri unuttuk) değer verse, ve de demokrasi istese, doğrudan demokrasiyi uygulamaya koyar. Ama burjuvazi kendi iktidarını sürdürmek istediği için doğrudan demokrasiyi katıyetle hayata geçiremez. Doğrudan demokrasi sadece seçim sonuçlarına hile bulaştırılmasını imkansız kılmayı kolaylaştırır. O, aynı zamanda tüm iktidarı gerçekten sokaktaki insana, yani emekçi çoğunluğa verir. Vatandaşların çoğunluğunun onaylamadığı hiçbir iş yapılamaz. Bu da kaçınılmaz olarak vatandaşların çoğunluğunun değil, kendi azınlıklarının çıkarına iş yapan burjuvazinin ve onun asker sivil bürokrasisinin sonu anlamına gelir.

Lenin emperyalizm çağında burjuvazinin top yekün gerici ilk anlamına geldiğini ilan ettiğinde doğrudan demokrasinin imkanları oluşmamıştı. Şimdi ise bu imkanlar oluşmuştur. Ve burjuvazinin insanlığa sunabildiği en ileri yönetim tarzı temsili demokrasidir. Burada da seçimlere binbir hile, sahtekarlık ve zorbalık karıştırılmaktadır. Bugünün dünyasında en ileri burjuva demokrasisi, en ileri temsili demokrasi bile burjuva gericiğin ispattır.

Türkiye'deki seçimler bunun en açık ispatlarından biridir. Türkiye'deki seçim sonucu seçilen parlamenterler, seçimlerdeki her hileyi bir kenara koysak bile, sadece ve sadece IMF ve yabancı burjuvaların isteklerini yerine getirmekle yükümlü, vatandaşla asla temsil etmeyen bireylerdir.

III. İşçilerin iktidarı

Türkiye'yi ve insanlığı burjuvazinin barbarlığından kurtaracak, onlara doğrudan demokrasiyi sunacak tek iktidar türü vardır. İşçi sınıfının iktidarı. Ancak ve ancak işçiler iktidara gelirse, insanlık doğrudan demokrasiye kavuşabilir.

Türkiye'de bu iktidarı elde etmenin tek yolu anti-emperyalist birleşik cephenin oluşturulması, Türkiye'de anti-emperyalist birleşik cephe hükümetinin kurulmasıdır.

Yeni Dünya Düzeni ve Kıbrıs

Kamil İncirli

Sovyetler birliğinin tarih sahnesinden çekilmesinden sonra dünyadaki iki kutuplu dengenin yeniden düzenlenişi gerekliliği kaçınılmaz bir sonuç olmuştur.

Peki ne idi bu iki kutuplu denge?

Bir yanda tarih boyunca evrilmiş ve sınıflı toplumların varoluşlarından bu yana yaşanmış sınıflar arası mücadelenin sonucu olarak kurulmuş, sömüren azınlığın sömürülen çoğunluğa boyun eğmek zorunda kaldığı Sovyetler Birliği, diğer yanda ise kapitalist gelişimin hayati zorunluluğu olarak dünyanın geri kalmış halkları üzerinde her türlü baskı, sömürü ve talan temelinde var olan emperyalistlerin kampu.

1917 Bolşevik devrimi sonrası süratli bir kalkınma sürecine giren sovyetler hızla sosyalist yapılanmayı geliştirmeyi başarmış ve dünya işçi sınıfının öncü kalesi durumuna gelmiştir.

Her ne kadar Sovyetler Birliği 1960'lı yılların başından itibaren revizyonist politikaların etkisi ile çöküş dönemine girse de askeri güç olarak belirleyici bir rolü vardı. Bu 80'li yılların sonuna kadar devam etti ve sovyetlerin resmen dağılması ile yeni bir döneme girildi.

İşte yeni dünya düzeni bu iki kutuplu dengenin geçici bir müddet dahi olsa emperyalistlerin lehine değişmesi ile ortaya çıkmıştır.

Dünyanın iki kutba ayrıldığı dönemde bütün savaşların sebebinin Sovyetler Birliği olduğu emperyalist güçlerin en büyük iddiası idi.

İyi de Sovyetlerden eser kalmadığı bu dönemde yaşanan savaşların sebepleri ne olabilir?

Bunun yanıtı çok açıktır; yeni dünya düzeni kılıfı altında dünyanın yeniden paylaşımı. Burjuva emperyalist şartlarda ilişkiler güce ve zorbalığa dayanır. Günümüzde ABD'nin askeri ve ekonomik "süper güç" olduğu yadsınamaz. ABD'nin bu pozisyonuna karşılık AB ve AB içinde özellikle Almanya ve Fransa'nın yükselen bir muhalefeti vardır. Bunun yanında İngiltere'nin birlik içinde ABD'nin bir turuva atı olduğu da bilinmektedir.

Ortadoğu'da gelişen olaylar ve Irak'a yönelik yapılan savaş hazırlıkları tamamen endüstrinin olmazsa olmazı durumundaki

petrolün ve dolaşımındaki güzergah üzerinde bulunan ülkelerin bin bir dalavere uydurularak kontrol altında tutulması temeline dayanmaktadır. Afganistan'daki senaryo tam da bunu kanıtlayan bir nite-likte idi.

Kıbrıs sorununa yıllardır süregelen anlaşma arayışlarında bir sonuç bulunamaması ve son Annan planı ile ya çözülecek ya çözülecek noktasına gelmesi ne anlam taşıyordu?

Faşist Yunan cuntasının faaliyetleri ve ardından Türk ordusunun adaya müdahale etmesi sonucu gelişen süreçte zaman Türk ve K. Türk burjuvazisinin lehine işlemekteydi ve Kıbrıs sorununun 1974 harekatı ile çözüldüğü açıkça dile getiriliyordu.

Bu gerek 1960 antlaşmaları ile garantör olan ve adada üsleri bulunan İngiltere gerekse Türkiye üzerinden çıkarlarını koruyan Amerika açısından tatminkar bir durum idi. Ancak K.Rum tarafının AB üyeliği başvurusu ve Kıbrıs Cumhuriyeti adına üyelik sürecine girmesi ile zamana oynama politikaları da çökmüş oluyordu.

ABD ile AB arasında, Orta doğudaki mevcut rekabet ve Kıbrıs üzerindeki etkinlik mücadelesine AB'nin de resmen dahil olması Kıbrıs sorununun yeni bir sürece girmesini doğurdu.

Sorunun yaratıcıları olan emperyalist güçlerin bu sorunu çöze-meyecekleri çözümler bile bunun ancak geçici bir dönem oluşacak uzlaşmalar olabileceği defalarca KSG sayfalarında yazılmıştır. Çünkü emperyalizm şartlarında Milletler arası sorunların çözümü, halkların yararına değil tarafların çıkarları doğrultusunda, karşılıklı dayatmaların ürünüdür.

ABD'nin güdümündeki BM'nin sunduğu Annan planı da İngiliz ve ABD emperyalistlerinin çıkarları doğrultusunda hazırlanmış ve adanın bölünmüşlüğüne resmi bir temele oturtan bir plandır. Görülen o ki 12 Aralık sürecinde karşılıklı bir uzlaşmaya varamayan güçler sorunu ancak erteleyerek çözebildiler.

28 Şubat'a kadar anlaşılabilir mi o da belirsiz. Ancak bunun halk-ların yararına bir uzlaşma olmayacağı da aşikardır.

KOMÜNİST ENTERNASYONAL 6. DÜNYA KONGRESİ TEZLER VE KARARLARI
Enternasyonal Basın Yazışmaları, 28 Kasım 1928, Cilt 8, No. 84, Özel Sayı, İngilizce Baskı.

EMPERYALİST SAVAŞA KARŞI MÜCADELE VE KOMÜNİSTLERİN GÖREVLERİ

57. Emperyalizme karşı mücadelede, milli devrimci bir askeri poli-tikanın uygulanması için sömürge orduları arasında sistemli olarak prop-aganda ve ajitasyon yürütmek mutlaka gereklidir. Bu nedenle komünistler ve milli devrimciler çeşitli tipteki sömürge ordularını dikkatle incelemeli ve çeşitli tipler arasında çalışmak için etkili yöntemler geliştirmelidirler. Çin tecrübesinin gösterdiği gibi, disiplinsiz ve kötü ücret ödenen yerli paralı askerler içinde çalışma genellikle yüksek başarı şansına sahiptir.

Bu durumlarda, kısmi talepler, emperyalist devletler için yukarda sıralananlara bir dereceye kadar benzer olabilir, ancak burada somut şartların ciddi bir incelenmesi yapılmalıdır (ordunun sınıfsal bileşimi, askerlerin morali, ekonomik şartlar, vb.). Yerli askerlerin taleplerinin for-müle edilmesine ve beyaz subayların yerli askerlere kötü muameleleriyle mücadeleyle özel dikkat gösterilmelidir.

Komünistler, milli ordularda yürütmeleri gereken çalışmanın niteliği, diğer tipteki ordulardaki çalışmadan farklı olacaktır. Ancak bu çalışmanın Çin'de 1926-1927'deki milli savaş tecrübesinin gösterdiği gibi yapılması çok önemlidir. Bu durumda komünistlerin görevleri bütün ordu içinde çekirdekler oluşturmak, bunları emperyalizme karşı mücadelede daha bilinçli unsurlar haline getirmek, milli devrimin menfaati için subaylar arasında güvenilmeyen unsurlara karşı mücadele etmek ve yönetimin henüz komünistlerin eline geçmediği yerlerde geniş devrimci demokrasi uygulayarak askeri kontrol etmek için komutanlığı etkilemektir. Fransız devriminde Convent ordusunda varolan subayların seçimi sistemi ve bu ordunun kazandığı büyük zafer ile bunun tersi olan, 1926-1927 ve Çin Güney Ordularının mutlak olarak anti-demokratik örgütlenme sisteminin burjuvazi ve onların generallerinin ihanetini büyük ölçüde kolaylaştırması her zaman gözönünde bulundurulmalıdır.

IV. PROLETARYANIN SİLAHSIZLANMA MESELESİNE KARŞI TUTUMU VE PASİFİZME KARŞI MÜCADELE

58. Günümüzde emperyalizm, yeni emperyalist karşı-devrimci savaşlar için ideolojik ve örgütsel hazırlıklarında ciddi engelle karşılaşıyor, şöyle ki son dünya savaşından beri geniş halk kitleleri, özellikle işçiler, köylüler ve emekçi kadınlar arasında savaşa karşı kendiliğinden yükselen düşmanlık vardır. Bu nedenle emperyalizm savaş hazırlıklarını pasifizm maskesi altında yapmaya zorlanmıştır. Pasifizm, aynı zamanda, ilerleyen dünya devrimine ve onun kalesi SSCB'ne karşı dünya emperyalizminin mücadelesinde ideoloji ve vasıta olarak yeni bir objektif anlam kazan-mıştır. Emperyalist devletlerin silahsızlanma önerileri ve düzenlediği kon-feransların, özellikle Milletler Cemiyetinin bu alandaki "çalışmaları"nın, "güvenlik tartışmaları, hakem mahkemeleri kurma önerilerinin "savaşı mahkum etmek" için kurulan paktların vb. objektif anlamı ve temel anlamı burada yatmaktadır. Bütün bu pasifist planların, anlaşmaların, konferansların amacı şudur: a) Emperyalist silahlanmayı gizlemek, b) Belirli büyük devletlerin bir taraftan kendi askeri güçlerini artırırken, anlaşmalar yoluyla rakiplerinin silahlanmasını azaltmayı sağlamak amacıyla birbirlerine karşı manevralar yapmasını sağlamak,

c) Büyük devletlerin, zayıf ve ezilen ülkeler üzerinde tahakkümünü garantiyeleyen geçici antlaşmalara varmasını sağlamak, d) Pasifist slogan-lar maskesi altında Sovyetler Birliği'ne karşı ideolojik ve siyasi seferberlik yürütmek veya savaş için doğrudan hazırlık yapmak.

Bu nedenle, silahsızlanma sahtekarlığına ve pasifizme karşı mücadele etmek günümüzde emperyalist savaşa karşı mücadelede temel görevler-den biridir.

Devam Edecek

AŞAĞIDAKİ, HALKIN KABUL ETTİĞİ DEKLERASYONU BMBP HAYATA GEÇİRMELİDİR...

BİZLER KIBRIS TÜRK TOPLUMUNUN ÇOK BÜYÜK BİR ÇOĞUNLUĞU OLARAK TÜM DÜNYA KAMUOYUNA ŞUNLARI AÇIKLAMAK İSTERİZ:

1. KIBRISTA KALICI, GÜVENLİ VE SÜREKLİ BİR BARIŞA ULAŞANA KADAR MÜCADELE ETMEYE DEVAM EDECEĞİZ.
2. BM GENEL SEKRETERİ Sn KOFİ ANNAN'IN SUNDUĞU PLAN KIBRISLI TÜRKLERİN ÇIKARINA OLDUĞU KADAR, TÜM SİYASİ TARAFLARIN KABUL EDEBİLECEĞİ BİR İÇERİĞE SAHİPTİR. ANNAN PLANI HEMEN KABUL EDİLMELİDİR.
3. DENKTAŞ, KOPENHAG ZİRVESİNDE GEREK TÜRKİYE'NİN GEREKSE KIBRISLI TÜRKLERİN HAKLARINI ZARARA UĞRATMIŞTIR, BÜYÜK BİR FIRSAT KAÇIRILMIŞTIR, HEMEN İSTİFA ETMELİDİR.
4. DENKTAŞ'IN KIBRISLI TÜRKLERİ TEMSİL ETMEDİĞİNİ, TEMSİLİYETİNİ KABUL ETMEDİĞİMİZİ TÜM DÜNYAYA DUYURURUZ.
5. KIBRISLI TÜRKLERİN ULUSLARARASI ALANDA VE GÖRÜŞMELERDE TEMSİLİYETİNİ SAĞLAMAK ÜZERE, BARIŞ TARAFTARLARININ ACİL ÖNLEMLER ALMASINI VE GEREKLİ BOŞLUĞU HEMEN DOLDURMASINI DUYURURUZ.
6. BARIŞ TARAFTARI TÜM SİYASİ PARTİ VE ÖRGÜTLERİ, BARIŞA KADAR ORTAK EYLEM YAPMAYA, BİRLİKTE DAVRANMAYA, DAYANIŞMAYI GELİŞTİRMeye VE BARIŞA KADAR AZIMLE, BİRLİKTE MÜCADELE ETMEYE DAVET EDERİZ. ÇÖZÜM, BARIŞ VE AVRUPA BİRLİĞİ ÜYELİĞİNİ KABUL ETTİĞİMİZİ DUYURURUZ.

Kıbrıs'ta
Sosyalist
GERÇEK

Sahibi:
Kıvılcım Yayıncılık
Kollektif Ortaklığı

Adres: Marmara Sokak,
No: 31 Lefkoşa-KIBRIS
Mersin 10- Türkiye

Baskı: Mavi Basın-Yayın Ltd.
M. İrfanbey Sok. No 30 Lefkoşa
Tel: 0392 228 31 05

web: www.st-cyprus.co.uk
e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk